

Leto X Številka 9
Jesenice, 1. marca 1968

**ŽELEZAR — GLASILO DELOVNEGA
KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE**
— Ureja redakcijski odbor — Glavni
in odgovorni urednik Joža Varl — Ro-
kopisov in fotografij ne vračamo —
Naslov: Uredništvo »Železarja«, Železar-
na Jesenice. Telefon int. 758 in 394 —
Tisk CP »Gorenjski tisk«.

ŽELEZAR

Elektrojeklarna v letu 1968

Rekonstrukcija obrata elektrojeklarni počasi dobiva svojo končno obliko. Zato je prav, da spregovorimo tudi o elektrojeklarnih in o podjetjih, ki se trudijo, da bi bila rekonstrukcija čimprej izvršena in da bi elektrojeklarna čimprej v celoti prispevala svoj delež pri izpolnjevanju planskih nalog. Planirano proizvodnjo bomo lahko dosegli z že obstoječima obročnima električnima pečema, 8-tonsko BBC in 60-tonsko ASEA ter novo 60-tonsko obročno električno pečjo tipa Lectromelt. Nova peč bo začela predvidoma obratovati konec maja 1968. Strokovnjaki mariborskega montažnega podjetja se trudijo, da bi v roku opravili konstrukcijska dela. Vzporedno s temi deli poteka tudi rekonstrukcija livne jame.

V livno halo elektrojeklarni je bil postavljen normalni tir in nov livni podest, kar bo omogočalo vlivanje na vozove. Čeprav je bil predvideni rok za izdelavo livnega podesta in normalnega tira konec februarja, so bila potrebna dela opravljena že 14. februarja. Za to predčasno izvedbo del ima zasluge obratovodstvo in kolektiv strojnega vzdrževanja, progovni oddelek, gradbeni oddelek in člani kolektiva livne jame. Z izdelavo normalnega tira in livnega podesta v hali elektrojeklarni so odstranjeni zastoji zaradi čakanja na livne vozove.

Vzporedno z omenjenimi deli je gradbeni oddelek železarne Jesenice predčasno

izdelal ponvično jamo za namješčanje dveh ponvic. Ponvični jami bosta služili za prelivanje dinamo jekla ter za vlivanje valjev.

Trenutno je v izgradnji druga etapa izdelave normalnega tira, livnega podesta, ki bo omogočil dostavo približno 6–7 livnih voz. To bo še izboljšalo delo v livni jami.

Letos se predvideva tudi gradnja boksov za ferolegure in nekovinske dodatke (apno apnenec). Ti bodo postavljeni vzdolž severne stene obrata. Dovoz legur do boksov bo opravljal avtomobilar. S tem bodo odpravljeni zastoji zaradi prekladanja in razkladanja z žerjavi. Obratovanje dveh 60-tonskih obročnih električnih peči bo zahtevalo tudi večjo količino ferolegur, ki morajo biti dobro žarjene. V ta namen bomo letos postavili novo žarilno peč, ki bo v neposredni bližini obeh električnih peči. Tako da bo tudi tu zastoj zaradi prekladanja in razkladanja ferolegur zmanjšan na minimum.

V kvaliteti izdelave elektrojekla se obrat nenehno trudi za čimboljše rezultate. Skupaj z raziskovalnim oddelkom je obratovodstvo elektrarne na 60-tonski ASEA peči izboljšalo tehnologijo izdelave in vlivanja visoko legiranih prokron jekel (10–24% Cr, 10–20% Ni) in jekel za potrebe JLA.

S sodelovanjem delovodskega kadra in ostalega kolektiva obrata nam je uspelo izdelati in odliti nekatere od ome-

njenih kvalitet jekel v velike formate kokil, kot B-8, B-6, Okg-660.

Valjanje nekaterih omenjenih kvalitet, vlitih v velike formate kokil, je pokazalo pozitivne rezultate.

Do maja bo prešel obrat elektrojeklarni na vlivanje vseh vrst jekel v 3-tonske, 5-tonske, 6-tonske in 9-tonske formate kokil. Zato izvaja obrat skupaj z raziskovalnim oddelkom in valjarno Belo poskusno vlivanje še preostalih elektrojekel v večje formate kokil.

Za povečanje proizvodnosti in zmanjšanje stroškov predelave smo pri tehnološkem postopku izdelave jekla v precejšnji meri nadomestili dražje apno z mnogo cenejšim apnencem, drage ferolegure, kot FeMo, nadomestili s CaMo, Ni z NiO-90 v vložku.

(nadaljevanje na 5. str.)

Iskrena zahvala krvodajalcem

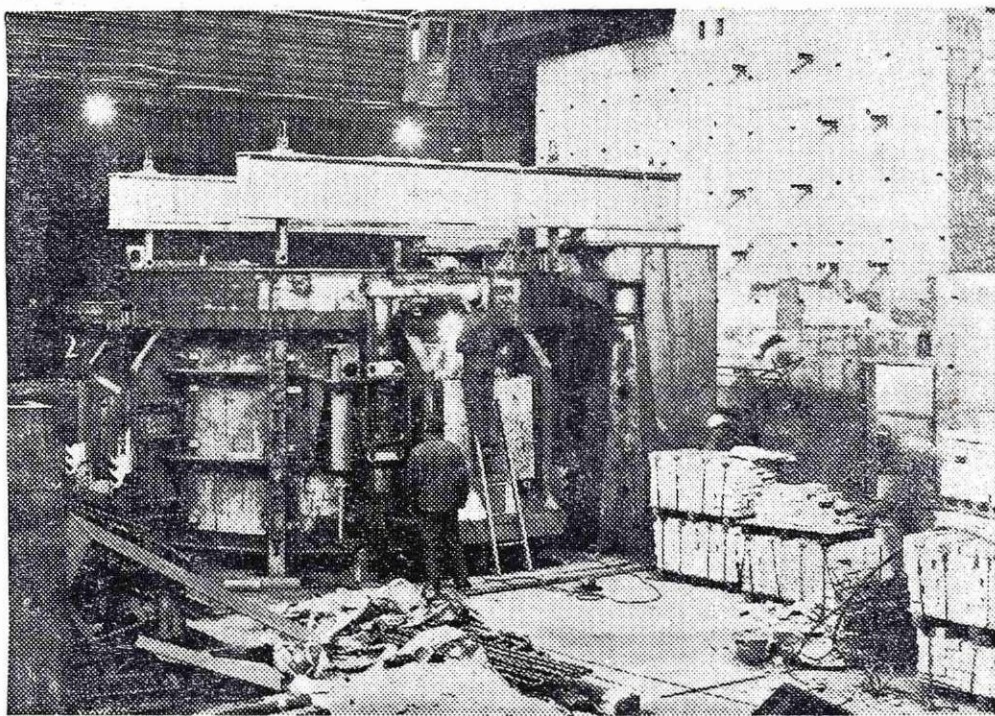
Sele, ko človeka doleti nesreča, pravilno presodi veliko humanost krvodajalcev. Že nekaj mesecev ležim težko poškodovan v jeseniški bolnici. Do tega trenutka nisem znal pravilno ceniti besede zdravnika. Sedaj pa sem spoznal, da te lahko na vsakem koraku doleti nesreča, ali v tovarni, na ulici ali doma. Vsi, prav vsi bi morali misliti tudi na jutrišnji dan in bolj ceniti krvodajalske akcije in tudi sami pri njih sodelovati. Koliko življenj je že rešila prostovoljno dana kri.

Ne morem opisati prijetnega občutka, ki ga ima človek kljub bolečinam, da mu je kri prostovoljnih krvodajalcev rešila življenje in da se bo lahko spet vrnil zdrav k svoji družini, k svojim otrokom. Ne

precenljiva je tudi skrb in poštrevnost zdravnikov in bolniškega osebja, vendar pa bi bili velikokrat brez vaše krvi povsem nemožni. Mnogim ponesrečencem in mnogim materam na porodniškem oddelku in novorojenim otrokom je vaša kri rešila življenje.

Kljub bolečinam in trpljenju se iskreno veselim, da bom lahko spet med vami, dragi sodelavci in občani, ki ste mi s svojo krvjo rešili življenje. HVALA, HVALA, velika hvala za vašo dragoceno kri.

Ob izrazih moje iskrene hvaležnosti vam, dragi sodelavci, želim zdravlja in mnogo delovnih uspehov.
HUSEIN KOSTIČ,
pacient dr. Hafnerja,
kirurški odd.

Montaža električne peči »Lectromelt«

Tako mehanska kot elektro montaža peči normalno poteka. Do sedaj je montirane okrog 60 odstotkov peči in celotno delo poteka še brez zastojev. V prvi polovici meseca marca pride inženir montaže firme Lectromelt, ki bo vodil zaključna dela montaže. Ameriški strokovnjak bi moral biti že od meseca novembra prisoten, vendar smo zaradi visokih stroškov z njim skrajšali njegov nadzor.

Ob koncu tega meseca prispe tudi veliki transformator firme »Rade Končar« z močjo 40.000 kVA in z napetostjo 110/35 kV, težak 73 ton. Opremo za trafo postajo 110/35 kV pa nam bo poslal »Energoinvest« meseca marca.

Če ne bo večjih težav pri preklopu 35 kV omar v RTP 110/35, bo peč zagorela v maju.
K D D

10. skupna seja obeh zborov Sob Jesenice

Novi ali dopolnjeni odloki

Na ponedeljkovi 10. skupni seji obeh zborov Skupščine občine Jesenice so odborniki razpravljali kar o petih novih odlokih oz. o spremembah in dopolnitvah že sprejetih odlokov.

Najprej so razpravljali o odloku o komunalnem redu na območju občine Jesenice. Odlok je bil na dnevnem redu in o razpravi že koncem meseca decembra lani, vendar so ga zaradi predlaganih sprememb in dopolnitev umaknili z dnevnega reda. Tudi na ponedeljkovi seji so imeli odborniki več pripomb, tako na primer o smetnjakih in o tem, kako kvarijo estetski izgled in higiensko stanje okoli stanovanjskih stavb. Govorili so tudi o vzdrževa-

nju in redu na športnih igriščih in rekreacijskih objektih ter o tem, da odlok ne upošteva tudi vzdrževanja in varovanja spomenikov v občini. Kljub takim in podobnim pripombam ter predlogom so odlok vseeno potrdili s tem, da naj bi še praksa pokazala določene pomanjkljivosti. Po enem letu pa naj bi o odloku ponovno razpravljali ter ga dopolnili. Odlok o komunalnem redu na območju občine ureja odnose (nadaljevanje na 9. str.)

Ali nam je visokokvalificiran kader potreben

V zadnji številki Železarja smo brali članek tovariša T. F. z naslovom: Ali nam je visokokvalificiran kader potreben? Ker je pisec tega članka precej ostro obsodil dejanje mlade ekonomistke, bi rada s stališča pripravnika dodala nekaj besed.

Strinjam se z dejstvom, da se je tovarišica Rozmanova malo prenašla s svojo izjavo, toda nikakor ne moremo reči, da gre tu za zaletavost mladega človeka, ki se iz teorije spušča v svet prakse. Prav tako ne gre trditi, da gre tu za slučajnika, ki išče začasno streho v Železarni, saj študent, ki ga je Železarja štipendiral skozi vse leta študija, ne more priti v podjetje povsem slučajno, ne glede na to, ali bo zaposlen dalj časa ali pa samo mesec dni.

Tovariš T. F., kot uslužbenec sektorja za ekonomiko, bi moral vedeti, da vprašanje pripravnikov v Železarni Jesenice še zdaleč ni rešeno tako, kot bi bilo potrebno, da bi se visoko kvalificiran kader z veseljem oprijel vsakega dela z mislijo, da mu bo čez leto dni — tolikšna je namreč pripravniška doba po

pravilniku — zagotovljeno delovno mesto, za katerega se je pripravljala vsa leta študija.

In kako se godi našim pripravnikom? Ko pride diplomiran študent v tovarno, nikoli ne ve, koliko časa bo pripravnik, še manj pa, kako bo potekala njegova pripravniška doba. Priznam, da je ta doba namenjena spoznavanju celotnega delovanja podjetja, obenem pa bi morala služiti predvsem za spoznavanje in vpeljevanje na tisto delovno mesto, ki naj bi ga pripravnik po končani pripravniški dobi po svoji strokovnosti zasedel. Pripravnik ne bi smel biti nekaj, s čimer se lahko »krpajo luknje« tam, kjer trenutno nekdo bojuje ali pa je na poročniškem dopustu, kar je še boljše, ker je pripravnik za dalj časa zaposlen. Pri tem moram še povedati, da ni važno, kakšno je to delovno mesto in kaj pripravniku lahko nudi za njegovo bodoče delo. Za pripravnike bi moral biti izdelan program — morja šestmesečni, če računamo, da traja pripravniška doba eno leto — po katerem bi pripravnik spoznal tovarno v celoti, ostanek priprav-

niške dobe pa bi se moral navajati na svoje bodoče delo. Zdi se mi, da je ta program stvar sektorja za ekonomiko, prav tako pa je stvar tega sektorja tudi štipendiranje ustreznega kadra. Pri tem mislim ustreznega tako, da bi bili ekonomisti res zaposleni kot ekonomisti, metalurgi res kot metalurgi, kemiki res kot kemiki itd. Ne moremo namreč zahtevati, da se študent, ki se je pripravljajal za določen poklic, zaposli na drugem delovnem mestu samo zato, ker se pač tudi na tem mestu zahteva visoka ali višja izobrazba. Lahko pa zahtevamo od sektorja za ekonomiko in od kadrovskega sektorja, da planirata in razpisujeta štipendije za taka delovna mesta, na katerih jim strokovnega kadra res primanjkuje in za katere vedo, da bodo na njih lahko po enoletni pripravniški dobi pripravnika zaposlili kot redno delovno silo.

Se to: pripravnike naj bi zaposlevali čim bolj po enotnih merilih — kar bi bilo ob pravilnem planiranju delovne sile in ustreznem štipendiranju mogoče. Tako pa se dogaja, da dobi izmed dveh pripravnikov delovno mesto eden takoj, za drugega pa se pripravniška doba zavleče na 2, 3 ali celo več let.

Se vam zdi potem čudno, če si v taki situaciji pripravnik poišče drugo delovno mesto v podjetju, kjer ga res potrebujejo, ne glede na to, da mora Železarni vrniti štipendijo? S takim odnosom in razporejanjem pripravnikov daje podjetje večkrat vtis, da mlad kader ni zaželen, čeprav povsod poudarjamo, da nam je nujno potreben. Potrebe že, toda mi, pripravniki, se večkrat vprašamo, zakaj.

M. M.

Pohvala in spodbuda ter delovni rezultati

Zrastel je v tipični delavski družini s številnimi otroki ob žgancih in krompirju tako kot mnogo njegovih sodelavcev. Nikdar ni hlatal po visokih in blestečih rizi-kih in dejanjih. Skromen in predan ideji socializma se je kljub temu povzpél na solidna delovna mesta. Uveljavljajal se je z delom in delo ga je dvignilo. Delo! Pa vendar v dvajsetih letih svojega službovanja in družbenopolitičnega dela niti enkrat samkrat ni slišal pohvalne besede, čeprav je tudi dobro delal. Veliko večkrat je moral poslušati kritike in graje zato, ker je pač delal in normalno je pri delu tudi grešiti ali vsaj nezadovoljiti posameznikov, ali zato, ker njegovega dela niso poznali, ali pa ocenjevali nepoznavalci. Če ne bi bil prežet z idealizmom, ki mu ga je vzgojila borba, SKOJ in kasneje Partija, bi že zdavnaj upognil hrbet in začel vsemu od kraja prikimavati in delati tako, da bi neposrednemu okolju najbolj uga-jalo. Kljub vsemu je vztrajal, pa čeprav so mu osebno zadovoljstvo pri delu večkrat grenila negativna čustva povzročena od okolja, sodelavcev ali predpostavljanih.

Pa vendar se je zgodilo nekaj, kar se zelo redko zgodi. Predpostavljani mu je rekel, da je določeno delo opravil bolje, kot ga je opravil on sam! Ostal je brez besed, samo obraz

se mu je raztegnil v nasme. Zdirjal je na svoje delovno mesto in se s podvojeno močjo lotil svojega dela. Mnogo bolj mu je delo šlo od rok, kakor kdajkoli prej. Počutil se je izredno močnega. Učinek pohvale je deloval nanj močnejše, kot nekaj tisočakov več v mesečni kuverti.

Ko je odhajal z dela, se mu je kar smejalo od zadovoljstva nad pohvalo in opravljenim delom. Razmišljal je, kako zelo skromne besede je treba, da se človek s podvojenimi močmi in z zadovoljstvom loti svojega dela. Vzporejal je svoj primer učinka pri svojih nekaj tisočih sodelavcih. Saj je med njimi tudi mnogo, mnogo takih, ki so prehodili enako pot in dobro delajo ter dosegajo uspehe, pa vendar zelo redko ali sploh ne slišijo pohvalne besede. Tudi oni se večkrat srečajo s kritiko ali indiferentnostjo svojih predpostavljanih do njihovega dela, kot pa s pohvalo ali spodbudo. To pri njih vzbuja zagrenjenost in nerazpoloženost pri delu, temu primerni pa so tudi delovni rezultati. Ob tem primeru naj bi se zamislili predpostavljani in v svojo prakso vnesli poleg graje in »prij-dig« tudi pohvalo in spodbudo, kar zelo ugodno vpliva na človekovo počutje, to pa se bo odražalo tudi na delovnih rezultatih.

24. seja upravnega odbora

V soboto, 24. februarja 1968 je imel upravni odbor svojo 24. sejo, na kateri je obravnaval zaključni račun za 1967 leto in nekaj tekočih problemov.

Zaključni račun so pregledali in ugotovili, da je situacija v Železarni resna, čeprav smo rezultate glede na delo v II. polletju lanskega leta pričakovali. Zaključni račun so odstopili komisiji za gospodarstvo in osnovna sredstva, da ga tudi ona prouči in k zaključnemu računu sprejme stališča, ki naj jih posreduje nato delavskemu svetu Železarne. Službi finančno računovodskega sektorja so naročili, da za sejo komisije in za sejo delavskega sveta Železarne pripravi predloge sklepov, skladno s sprejetim poslovníkom za delo delavskega sveta, ki bodo zagotovili boljše poslovanje in boljše rezultate dela v tekočem letu. Komisiji za gospodarstvo in osnovna sredstva so priporočili, da posebej podrobno pregledajo inventurne razlike za preteklo leto in zaključne račune gostinske enote ŽELEZAR, Železarskega izobraževalnega centra in obratne ambulante.

V nadaljevanju seje so reševali tekoče probleme, ki pa mora o njih končno sklepati delavski svet Železarne in bomo naše bralce o tem informirali po seji delavskega sveta Železarne.

Radi bi imeli kvalitetno hrano

Ze večkrat sem se namenil, da napišem nekaj besed o tem, kaj nam servirajo v naših kantinah. V teh lahko dobimo kot je znano različne prehranske artikle, od toplega obroka do raznih delicat. Pri vsem tem pa mislim, da bi morali odgovorni tovariši malo bolj paziti, kaj prihaja v kantino. Zgodilo se mi je sedaj že tretjič, da sem si »zapackal« svoj želodec s kranjsko klobaso. Imel sem, verjemite, precejšnje težave, da sem spravil vse zopet na normalen tir. V enem letu kar trikrat. Verjamem, da je to lahko slučaj, vendar sem prepričan,

da prihaja v naše kantine slaba roba. Tudi moj kolega se je nekega dne zagrabil za želodec in izdaval: »Bržola!« Pa če povprašamo malo naokrog, mislim, da bi dobili kar precej pritožb. Pa tudi o kranjskih klobasah bi se dalo govoriti. Če imaš srečo, dobiš normalno velikost, če pa te sreča zapusti, pa dobiš samo miniaturno klobasico za isti denar, lahko pa tudi, kot sem že omenil, celo pokvarjeno.

Ali res ni nikogar, ki bi lahko vodil boljše kontrolo nad živili? Ni nikogar, ki bi povedal, da smo tu, v Železarni ljudje ne pa pujski.

Ali nihče ne pogleda in poskusi, kaj gre iz obrata družbene prehrane? Meso, ki plava v golažu, ima le ime. Kar je morda kvalitetnejše hrane, je to jota ali pa na pol kuhan ričet.

Pred dvema mesecema smo govorili, da smo proti ukinitvi toplega obroka in kantine sploh. No, za take kantine mi res ne bo žal. Si bom vsaj podaljšal življenjsko dobo želodca. Odgovornim tovarišem pa še enkrat polagam na srce, da naj si skušajo zapomniti, da je v naši Železarni 7.000 ljudi, ki želijo kvalitetno hrano.

D. M.

Mladi in njihova organizacija?

Tovarniško vodstvo ZMS se je zagrizeno lotilo svojih nalog, da se v prihodnje izogne že dalj časa prisotnemu očitku, da mladinska vodstva niso dovolj aktivna. Sestavek

ima namen prikazati napore komisij PK, da bi svoje programe dosledno izpeljale. Kljub dobri volji in prizadevanju še vedno naletijo na isto težavo, na nezainteresiranost širšega kroga mladine. Ta pojav za delo mladinskih aktivistov ni ravno spodbuden.

Navajam le nekaj nalog iz programa dela ZMS v Železarni:

— Letos bomo poskušali po-brati članarino načrtno in v celoti.

— Pripravljamo se na akcijo samoprispevka mladinskih aktivov, katere rezultat naj bi bil: polovico zbranih sredstev ostane mladinskim aktivom za njihovo dejavnost, polovico pa bi porabili za vzdrževanje naših športnih ekip na petem majskega srečanju jugoslovanske mladine, ki bo organizirano na Jesenicah in za srečanje športnikov petih slovenskih podjetij, ki bo junija v Hrastniku.

— Dne 26. 2. je začel z delom KMNS (klub mladih novatorjev in samoupravljalcev), ki bo poskušal povezati strokovno zainteresirani del mladine.

— Tovarniško vodstvo ZMS pregleduje možnosti za realizacijo zaključkov, ki so bili sprejeti na zadnji konferenci.

Največ težav pri našem delu nam povzroča ravno že poudarjena nezainteresiranost mladine v Železarni. Vsi načrti in programi tovarniškega vodstva bodo ali formalni ali oblikovani mimo širših interesov mladine, če pri njihovem oblikovanju in izva-janju ne bo sodeloval širši krog mladine. Faletič

Dopisujte v Železarja!

Naši sodelavci niso neprizadeti ob problemih Železarne

Od naše zadnje ustne ankete se je stanje v Železarni, predvsem v pogledu naročil, bistveno izboljšalo. Če smo se lansko leto ukvarjali z vprašanjem naročil in zaskrbljujoče gledali za vsak mesec naprej, kako bomo izvozili, letos tega vprašanja ni več. Obratno pa se danes zelo resno postavlja novo vprašanje, kaj narediti, da bomo povečali mesečno proizvodnjo oziroma realizacijo, glede na zelo ugodno stanje naročil. Rešitev prav gotovo ni v bistvenem povečanju delovne sile, ampak v nas samih. Z zaostrevanjem tehnološke discipline in z zniževanjem proizvodnih stroškov bomo lahko dvignili proizvodnjo in s tem osebni in družbeni standard.

VPRAŠANJE: Kaj bi na vašem delovnem mestu ali v delovni skupini oziroma delovni enoti lahko še naredili v pogledu večje tehnološke discipline, kamor sodi tudi kvaliteta in v pogledu zniževanja proizvodnih stroškov?

ANTON ZUPAN, v Železarni zaposlen 26 let, sedaj delovodja v adjustaži valjarne profilov: »Dokler bomo pod ceno oddajali naše izdelke, nam tehnološka disciplina veliko ne bo pomagala. Bolj kakor kdaj koli poprej se bo treba boriti za ugodnejši plasm naših izdelkov na trg. V adjustaži valjarne profilov so stroji zastareli, roki za popravila pa predolgi. Z vzdrževalci se bo treba dogovoriti za pravočasno in preventivno vzdrževanje strojev. Zaradi važnosti dela v adjustaži bo treba bolj natančno reševati kadrovska vprašanja. Z izposojenimi delavci

vložka, ki ga dobivamo iz valjarne Bela, premajhne in vložek ne ustreza glede dimenzij, kakršne potrebujemo v valjarni tanke pločevine. Zato je treba pogosto menjati program, zgodi pa se celo to, da moramo zaradi neprimernega vložka za nekaj časa z delom prekiniti. To pa povzroča nove težave, tako da imamo precejšnje količine II. a materiala. Razumljivo je, da je to povezano s kvaliteto izdelane pločevine, ki mora ustrezati željam kupcev. Včasih je treba opraviti tudi razna druga dodatna dela, kot npr. ponovno brušenje, hladno valjanje, luženje, da dobimo pločevino, ki ustreza kvaliteti in po tolerancah. Vsekakor bi se morale odgovorne službe v prihodnje še bolj potruditi, da bi bil tehnološki proces od jeklarne do končnega izdelka nemoten in tudi bolj kvaliteten. Tako bi zmanjšali

jah samoupravnih organov, na sestankih, ki jih organizira sindikalna organizacija itd. Tudi ukrepali smo že in bomo še. Prav v teh dneh so v teku dela v čistilnici, kjer bomo lahko odpravili težko delo in bistveno zmanjšali proizvodne stroške.»

JANKO GROHAR, asistent za proizvodnjo v valjarni žice.

Vaše vprašanje je sestavljeno tako, da lahko prikazem v nekem smislu tudi problematiko delovne enote. V zvezi s tistim delom vašega vprašanja, ki obravnava stroške, raj omenim, da v valjarni žice ne predvidevamo večjih dodatnih stroškov, ker tudi ne bomo imeli rekonstrukcije. Predvidevamo namreč, da bo sedanja valjarina že v letu 1968 prenehala z delom. Razumljivo je, da proizvodni problematiki v valjarni žice posvečamo vso pozornost. Delamo na dve izmeni in je zato možno povečati proizvodnjo le z nadurnim delom, vendar nimamo predvidenega cenika. V zvezi z izpolnjevanjem proizvodnih nalog, ki so za sleherni delovno enoto in tako tudi za našo valjarno bistvene važnosti, naj opozorim še na izplen, kjer smo že dosegli vi-

no poudariti nagrajevanje, kadar se dela prek 208 ur mesečno, to pa v našem primeru pride v poštev le, kadar govorimo o izredni proizvodnji.

CVETKO PRAPROTNIK, delovodja na težki progi in predsednik DS valjarne profilov. V Železarni zaposlen 29 let.

Najprej želim odgovoriti na vprašanja v zvezi s tehnološko disciplino. Marsikaj bi lahko še storili, zlasti pa bi bili zaželeni mesečno enkrat polurni sestanki z vsemi zaposlenimi delavci. Takšne sestanke smo lani v našem obratu že imeli, vendar pozneje s to prakso nismo nadaljevali. Namen polurnih razgovorov je v tem, da bi člani kolektiva seznanili s proizvodno problematiko, s stanjem naročil, raznimi pomanjkljivostmi, reklamacijami, izplenom vložka ter ekonomičnostjo poslovanja obrata ali oddelka. Ne-le na takšnih sestankih oziroma razgovorih, ampak tudi ob drugih prilikah je treba delavcem prikazovati, da z večjo pozornostjo, previdnostjo ter prizadevnostjo lahko dosežemo boljše proizvodnjo in kvaliteto izdelkov. To je najboljša pot, da postopno zmanjšamo število reklamacij na minimum, še bolje pa je, če bi jih v celoti opravili. To velja tudi za razne zamešnjave in druge pomanjkljivosti. S povečanjem proizvodnje, izboljšanjem kvalitete ter z dosled-

pa bi prihranili pri proizvodnih stroških. Tu je še koriščenje koledarskega časa. V marsikaterem oddelku ali obratu naše Železarne to vprašanje še ni v celoti rešeno. Naši sodelavci se premalo zavedajo, da se da z doslednim izkoriščanjem koledarskega časa zmanjšati proizvodne stroške. Kadar govorimo o tehnološki disciplini, potem imamo v mislih tudi proizvodni program. Dolžnost nas vseh je, da vse, kar je vsebovano oziroma zajeto v proizvodnem programu, dosledno upoštevamo. Ta ugotovitev bi morala veljati za vse naše obrate, od jeklarne pa do odpreme končnih izdelkov. To bi bilo tudi v skladu z naročili, v katerih so izražene želje kupcev in so vedno bolj zahtevne.

V prvem delu odgovora sem že omenil odnos do strojev s strani zaposlenih delavcev, ki ga bo treba izboljšati. Smatram, da bo treba izboljšati sam strojni park, ki je v naši delovni enoti zastarel in v zelo slabem stanju.

V mnogih primerih pogrešamo prepotrebno zavest članov kolektiva, da ne delajo le za sebe, ampak v prid celotni delovni skupnosti v Železarni. Hočem namreč reči, da bi z bolj zavestnim delom lahko premagovali težave in bi lahko zadovoljili naše kupce ter njihove zahteve v naročilih. Vse preradi pozabljamo ali morda celo zanemarjamo delo samoupravnih organov v delovni enoti. Seje zbora de-

Naša ustna anketa

si veliko ne moremo pomagati, mlajši delavci pa odhajajo v JLA, tako da za priučevanje stalnih delavcev nimamo velike izbire. Zadostuje že, da nekdo samo pogleda v našo adjustažo in že lahko ugotovi prenatrpanost z izdelki in s tem je tudi ogrožena varnost dela. Kar zadeva kvaliteto dela, ki je omenjena v vprašanju uredništva, je prav gotovo povezana s kadrovskim vprašanjem, ki sem ga že omenil.

O zniževanju proizvodnih stroškov v našem obratu lahko govorimo le, če je stanje normalno. Treba bo zamenjati zastarele stroje, na strojih pa naj bodo zaposleni stalni in dobro priučeni delavci. Kljub temu, da je delovna disciplina prilično dobra, bi lahko še kljub temu kak dinar iztisnili in znižali proizvodne stroške.

JAKA SVETINA, vodja odpreme pločevine: »Glede tehnološke discipline naj pripomnim le to, da so delovne enote v Železarni v veliki meri odvisne od jeklarne, naš obrat pa v zadnjem času tudi od valjarne Bela, ki nas zalaga z vložkom. Ponavlja se to, da živimo iz rok v usta. To pomeni, da so količine

zastoje ter izkoristili eno od možnosti, da bi znižali proizvodne stroške.«

DAVORIN MIKULA, delovodja zavijalnice, zaposlen v Železarni 18 let: »Da bi izboljšali tehnološko disciplino, vsaj kar se tiče potreb našega obrata, smatram, da bi morali predvsem poskrbeti za usklajevanje naročil. V nasprotnem primeru lahko pride do težav pri izpolnjevanju dobavnih rokov, ker v žebljarni ne bi mogli pravočasno izdelati naročenih žičnikov. Zaželeno je tesnejše sodelovanje med tehnološko pripravo dela, žičarno, žebljarno in oddelkom za izvoz.

V Železarni si že vsa leta nazaj prizadevamo, da bi izboljšali kvaliteto. V veliki meri smo uspeli, saj je povpraševanje po naših izdelkih bilo veliko. Zaradi naročil v žebljarni nimamo težav. Celo nasprotno težavo so nastale, ker nam primanjkuje za vplavo tretje izmene ljudi, zlasti kvalificiranih žebjarjev.

Tudi na proizvodne stroške v žebljarni nismo pozabili. O tem vprašanju se pogovarjamo skoraj na vseh se-

den napredek. Menim pa, da bi izplen lahko še poboljšali za kakšno desetinko odstotka. Da bi povečali proizvodnjo in s tem tudi izplen, bo treba v naši delovni enoti zadostiti naslednjim pogojem:

Na razpolago bomo morali imeti določeno število ljudi, da ne bi imeli prevelike odsotnosti zaradi bolovanja in da je v valjarni na voljo toliko ljudi kot jih predvideva normativ. Velik pomen pripisujem vzdrževanju strojev in drugih naprav. S tem bi se izognili nepredvidnim zastojem.

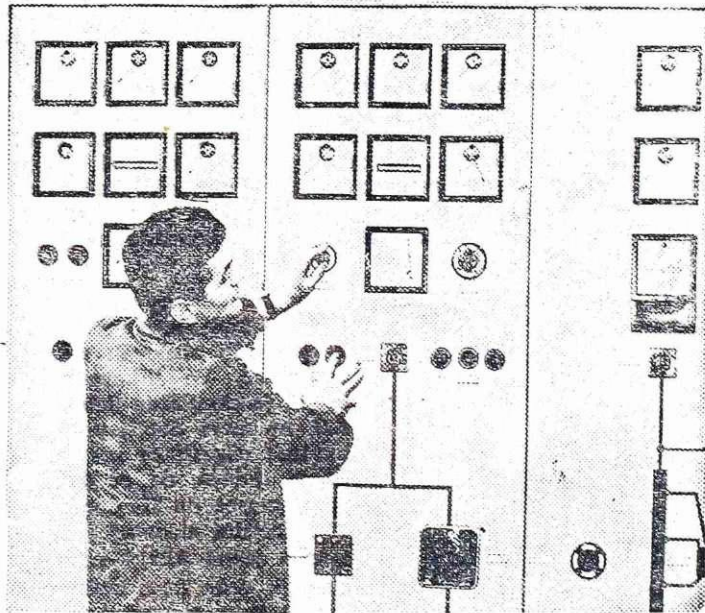
Tako sta zagotovljena dva pogoja, ki sta vsebovana v tehnološki in delovni disciplini. S tem sem tudi odgovoril na del vprašanja, ki govori o izboljšanju tehnološke discipline in možnosti za povečanje proizvodnje.

Vprašanje uredništva ne obravnava problematike nagrajevanja. Ker pa je nagrajevanje za sleherni obrat v Železarni izredne važnosti, bi rad moj prispevek oziroma odgovor na vprašanje dopolnil tudi s strani. Nagrajevanje v naši delovni enoti predstavlja važen problem. Zlasti je tu važ-

nim odpravljanjem pomanjkljivosti pa lahko dosežemo večjo finančno realizacijo in s tem tudi osebne dohodke zaposlenih.

Med problemi, ki jih je treba omenjati, je vsekakor odnos do naprav, pri katerih delajo naši delavci. Z bolj-šim odnosom bi lahko dosegli to, da bi vzdrževalci imeli manj dela, po drugi strani

lovne enote, ki jih organiziramo bolj poredko, so namenjene zato, da lahko vsi člani kolektiva sodelujejo v razpravi ter povedo svoja mnenja in pripombe. S koristnimi predlogi na sejah zborov pa lahko pomagamo, da bodo vsi naši napori, ki jih vlagamo za večjo proizvodnjo in bolj-šo kvaliteto, poplačani z uspehom.

Preizkušnja elektromotorjev na preizkusni plošči

Kratke vesti iz Železarne

Indijska ruda za zažilavljenje

Obveščeni smo, da bo za potrebe jeklarne in ASEA električne peči prve dni aprila pričela prispevati iz Indije ruda za zažilavljenje. Razkladali jo bomo pretežno še v odprto skladišče na nasipu, nekaj pa tudi že v predelane prostore starih generatorjev.

Lani smo poškodovali 5.237 vagonov

Po evidenci, ki jo vodimo zaradi obračuna z železnico, smo ugotovili, da je bilo lani pri razkladanju poškodovanih 5.237 vagonov. To je nasproti letu 1966 kar 3.318 vagonov, ali 39% manj. Za nastalo škodo smo morali plačati 68,3 milijone S din. V letu 1966 pa je znašala 79,0 milijona S din, kar pa je le 13% več kot preteklo leto. Da so se ti stroški znižali, je v glavnem posledica manjšega dovoza surovin.

Z 9. redne seje delavskega sveta valjarne profilov

V petek, 22. februarja, je imel DS valjarne profilov 9. redno sejo. Najprej so pregledali izpolnjevanje sklepov prejšnje seje, nato pa razpravljali o proizvodnji v januarju in potrdili operativni plan za tekoči mesec. O delu posameznih komisij so poročali tudi predsedniki. Omenimo naj poročilo predsednika komisije za varstvo pri delu v katerem je rečeno, da bo treba odpraviti nekatere pomanjkljivosti da bi v še večji meri lahko zagotovili varnost dela.

Zaključni račun podjetja na seji delavskega sveta Železarne

V sredo dopoldne se je v veliki dvorani sestel DS Železarne. Iz objavljenega dnevnega reda je razvidno, da so člani DS najprej poslušali poročilo o delu upravnega odbora Železarne med dvema sejama, nato pa so vso pozornost posvetili zaključnemu računu podjetja za leto 1967, o katerem je že prej razpravljala UO. Zaključni račun za preteklo leto je DS Železarne v razpravo in potrditev predložila ustrezna komisija.

Odposlani izdelki v februarju

Podatki, ki smo jih dobili na prodajnem oddelku, kažejo, da imamo za prvo četrtletje na razpolago 30.000 t naročil, razen tega v Železarno prihajajo naročila tudi za drugo četrtletje. S 25. februarjem je bila dosežena finančna realizacija v višini 4 milijarde sto milijonov S din. Do konca meseca pa je bilo odpremljenih blizu 25.000 t naših izdelkov.

Iz valjarne žice

Proizvodni načrt za februar presežen
Proizvodni načrt za februar je znašal 3.250 ton, do vključno 26. februarja pa so izdelali 3.077 ton žice in 30 tcn gredic.

IX. zasedanje skupščine KSSZ Kranj

V lanskem letu 361 mil. S din primanjkljaja

Na devetem rednem zasedanju skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Kranj so govorili in sprejeli zelo važne zaključke, ki se nanašajo na aktivne zavarovance. Skupščini kljub vsem naporom v preteklem letu ni uspelo uravnati izdatke za zdravstveno varstvo z dohodki. Dokončno stanje kaže zaključni račun, vzporedno s tem pa so govorili tudi o načinu, kako pokriti manjko, ki ga izkazuje zaključni račun.

Zaključni račun za leto 1967 izkazuje

65.427.252,12 N din dohodkov
69.034.451,34 N din izdatkov

3.607.199,22 N din primanjkljaja

Za pokritje primanjkljaja v lanskoletni bilanci so porabili rezervna sredstva, ki jih pa letos ni, zato sta ostali samo dve možnosti: sicer rajeje posojila ali pa predpisati izredni dodatni prispevek zavarovalcev. Skupščina

se je odločila za uvedbo izrednega dodatnega prispevka, ki ga bodo plačevali vsi zavarovanci. Po informacijah, ki jih je skupščina dobila od KB, ne more dobiti posojila, pa tudi obresti so prevelike. Sklep določa, da se plačuje od 1. marca do 31. decembra 1968 izredni dodatni prispevek v višini 0,73% od neto osebnih dohodkov, izplačanih v tem času. Po zakonu o financiranju in organizaciji so-

cialnega zavarovanja lahko delovne organizacije sklenejo, da bodo prispevale h kritju izrednega prispevka, toda največ do 50%, vendar gre tudi ta denar iz sredstev za osebne dohodke ali pa iz sredstev skupne porabe. Skupščina je sprejela tudi sklep, da vplačevanje izrednega dodatnega prispevka preneha takoj, ko bo pokrit primanjkljaj.

Skupščina je obravnavala tudi uvedbo dodatnega prispevka, ki ga bodo v letu 1968 plačevali zavarovanci od dopolnilnih dohodkov. Dodatni prispevek so dolžni plačevati vsi tisti, ki imajo dodatno zaposlitev pri istem ali drugem izplačevalcu osebne dohodka. Za dopolnilni

Delo sindikalnih odborov

v žebljarni in elektrodnem oddelku

Preteklo sredo je imel sindikalni odbor elektrodnega oddelka redno sejo. Razen organizacijskih vprašanj so na tej seji obravnavali še praznovanje dneva žena, ki ga vsako leto praznujemo 8. marca.

Predsednik sindikalnega odbora v žebljarni pa bo še v tem tednu sklical redno sejo, na kateri bodo govorili o nagrajevanju ter o uvedbi tretje izmene, razen tega pa še o bližnjem praznovanju 8. marca dneva žena.

Delavski svet valjarne žice

je razpravljal o nadurnem delu

Delavski svet valjarne žice je na zadnji seji obravnaval problematiko nadurnega dela. Člani delavskega sveta so prišli do zaključka, da v sedanji obliki ni več nujno, ker nimajo posebnega pravilnika za nadurno delo ali dodatek DS valjarne žice smatra, da v kolikor je nujna potreba za izredno proizvodnjo, preko 208 ur, je treba to rešiti v okviru Železarne s posebnim dodatkom za proizvodnjo, ki je bila ustvarjena z nadurnim delom.

— or

Seja zbora v delovni enoti elektrodni oddelek

Pred kratkim je bila v elektrodnem oddelku seja zbora delovne enote. Zbor je bil lepo obiskan, razpravljali pa so o kategorizaciji delovnih mest in korekturi cenikov. Nekaj uvodnih misli je na seji povedal obratovodja inž. Mlakar, člani kolektiva pa so v razpravi iznesli nekaj pripomb na samo kategorizacijo delovnih mest. Bili so mnenja, naj se komisija v samem obratu prepriča o dejanskem stanju, če je kvalifikacijska struktura delovnih mest v primerjavi z ostalimi delovnimi enotami v Železarni pravilna.

Seja DS v valjarni žice

Že prejšnji petek je imel DS valjarne žice 7. redno sejo, na kateri so najprej pregledali izpolnjevanje sklepov zadnje seje ter analizirali opravljeno delo v januarju in potrdili delovni program za februar. Razen tega so govorili še o programu v stari in novi valjarni. Sprejeli so več sklepov med katerimi še posebej omenjamo sklep, ki se nanaša na delo stare in nove valjarne. Ker predvidevajo da bo v marcu začela poskusno obratovati nova valjarna žice na Beli in sicer na dve izmeni, bo treba iz stare valjarne žice priučiti ljudi, tako da bodo lahko na Beli pozneje uvedli obratovanje na tri ali štiri izmene. Priučevanje delavcev bo potekalo tako, da bodo v stari valjarni lahko vzporedno obratovali na dve izmeni. Da bi proučevanje novih ljudi za potrebe nove valjarne žice na Beli potekalo nemoteno, bo valjarna potrebovala več novih delavcev, v matični obrat pa naj bi se vrnili tudi izposojeni delavci. Prav tako bo treba vse delavce, ki so bili zaradi ukinitve tretje izmene v stari valjarni žice odrejeni na nižja delovna mesta pri obratovanju na dve izmeni, spet razporediti na prejšnja delovna mesta, kakor hitro bo formirana na Beli druga izmena.

Kaj bi še želeli?

Sklenili smo, da bomo organizirali ples pri Jelenu na samo pustno soboto! Pripravljali smo se ter ukrenili vse potrebno, da bi bil ples čim bolj organiziran. Kupili smo celo nagrade za najboljše maske. Vse je bilo ujejeno in pripravljeno in čakali smo samo še sobote.

Ob napovedanem pričetku plesa, razen organizatorjev, ni bilo nikogar. Sem in tja se je prikazal kakšen obraz, pogledal v prazno dvorano, se začudeno ozrl, nato pa je izginil v noč. Organizatorji pa so čakali, čakali — zaman. Po devetdeset minutnem čakanju plesalcev smo pospravili svoje stvari ter odinili domov v prepričanju da naši železarski mladini tak ples ni potreben.

Res smo se odločili tokrat, da bomo glasbo reproducirali kar z gramofonskih plošč, toda mar je taka glasba res nemogoča in nezanimiva za ples? Mladi smo pač precej razvajeni in preveč zahtevni, kot je že to znano ne samo raznim organizatorjem prireditel, temveč tudi marsikateremu drugemu gostu, ki je prišel k nam, da nas zabava. Verjetno je za mlade bolj zanimivo plesati v drugih dvorana, kjer je bolj razburljivo in ne manjka dobrih, starih običajev, kjer se »ta korajžni« mimogrede lahko obdelajo s pestimi in z drugimi folklornimi pripomočki.

Škoda izdanega denarja za organizacijo pustnega plesa. Bomo pa vedeli za v bodoče. Zanesljivo bomo temeljito premislili, ali se tovarniškemu komiteju izplača organizacija plesov za mlade. Prav verjetno pa potem ne bomo upoštevali groženj in pritožb da nečemo organizirati nobenega plesa ali kake druge prireditve. Morali se bomo, vsaj tako kaže, najprej vprašati vsi, kaj bi sploh radi in kaj nam, mladim, sploh ustreza?!

M. D.

dohodek se šteje tudi tisti dohodek, ki ga dobi zavarovalec za delo po pogodbi o delu ali za delo po pogodbi, s katero se vzpostavi med delavcem in delovno organizacijo civilno pravno razmerje. Ti zavarovanci plačujejo prispevek iz svojih dopolnilnih dohodkov.

Za obračun in odvajanje dodatnega prispevka je odgovoren izplačevalec zavarovalčevega dopolnilnega dohodka.

Dodatni prispevek so dolžni plačevati tudi tisti zavarovanci, ki se poleg rednega dela, v delovnem razmerju s polnim delovnim časom, ukvarjajo še s kakšno obrtno ali obrti podobno dejavnostjo kot postranskim poklicem ali ki opravljajo delo na domu. Ti zavarovanci morajo v tridesetih dneh od uveljavitve tega sklepa prijaviti zavodu svojo dejavnost.

Osnova za obračun dodatnega prispevka je zavarovalec čist osebni dohodek iz delovnega razmerja. Stopnja za vse zgoraj navedene primere je 100% osnovnega prispevka za socialno zavarovanje. Zakon predvideva tudi sankcije za tiste, ki ne bodo vložili prijave v roku dveh mesecev in sicer plačilo štirikratnega zneska dodatnega prispevka za čas med dnem, ko je obveznost plačevanja dodatnega prispevka nastala in do dneva, ko je bila obveznost ugotovljena.

Ta prispevek je bil uveden z zakonom in sicer z utemeljivjo, da tisti, ki dela še izven delovnega časa, verjetno tudi koristi več zdravstvenih uslug.

Skupščina je obravnavala in sprejela finančni načrt sklada zdravstvenega zavarovanja za leto 1968. Finančni načrt je bil izdelan na osnovi

In memoriam

Vest, da tovariša Jakoba Klička ni več med nami, je bolesto odjeknila v vrstah njegovih sodelavcev.

Res težko ga bomo pogrešali pri samem delu, kot marljivega, sposobnega in poštenega sodelavca. Bil je priznan kot eden izmed najboljših programskih delavcev valjarne. Toda z njim bomo pogrešali tudi njegov osebnostni značaj, s katerim se je še prav posebno odlikoval. Dobrohotnost, pripravljenost premagovati ovire in težave, nikdar kloniti in vedno pomagati tam, kjer je to potrebno, so bile njegove vrline, katerih ne moremo in ne smemo pozabiti. Te delovne lastnosti, pa tudi vedra, za razvedrilo razgibana osebnost, bodo ostale kot živ spomin na njega.

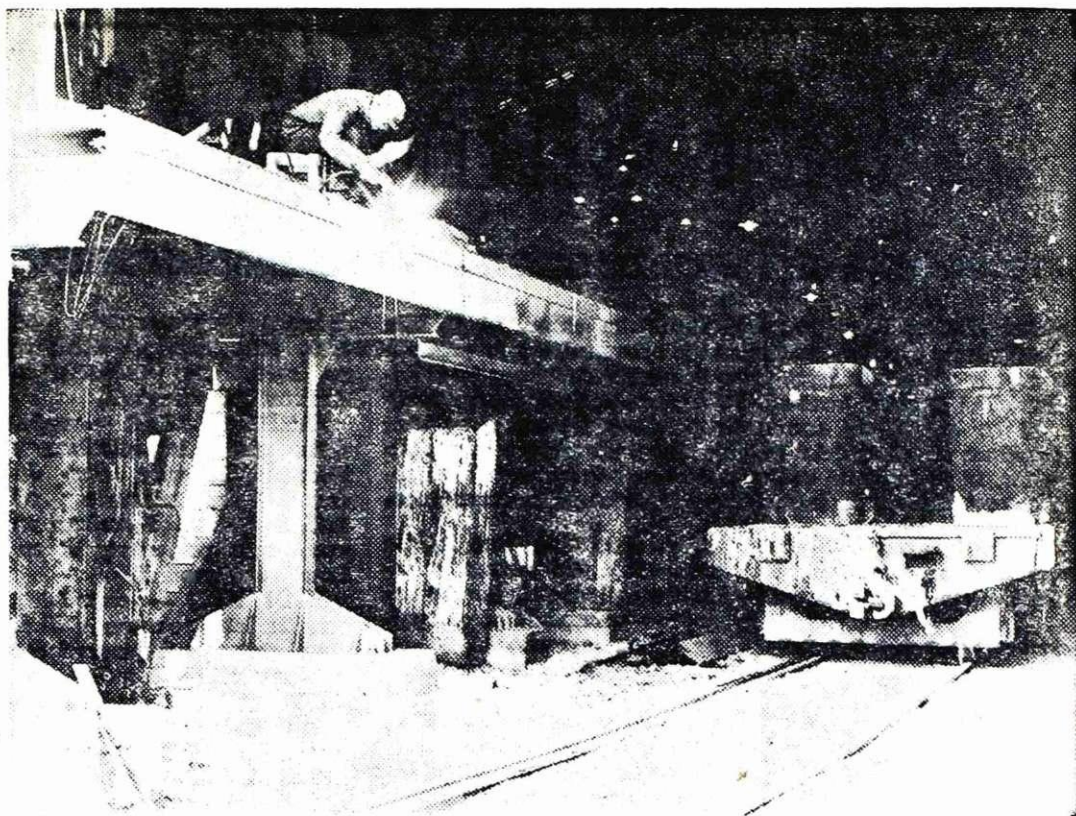
Pot, ki jo je prehodil, ni bila lahka, saj je skupaj z nami nosil breme pri razvoju in napredku valjarne. Bil je preprost, jasen in jednat, brez sleherne odvečne besede. Nikogar ni med nami in njegovimi sodelavci, s katerimi je dolgo vrsto let delil dobro in slabo, ki se ne bi spominjal, kako se je po svojih močeh trudil in prizadeval pri napredku valjarne. Vsi njegovi nekdanji sodelavci smo ga prav dobro poznali, kajti bil je nadvse priljubljen po doseženih delovnih uspehih in po svojih izrednih strokovnih sposobnostih. Vedno je bil pripravljen in sposoben strokovno obvladati težave ter svoje bogate izkušnje prenašati na mlajše. Vse to je uspel doseči z njemu lasno vital-

nostjo in zavzetostjo. Ni mnogo takih, ki bi bili z umom in sreem tako zavzeti za vedno nove in boljše zamisli pri svojem vsakdanjem delu.

Besede, ki jih je pogostokrat izmenjal z nami sodelavci, so bile tople in polne optimizma, brez trohice malodušja. Njegova osebnost je bila klena kot jeklo, ki ga je programiral, klen in kremenit pa je bil tudi njegov značaj, saj ni omahoval niti takrat, ko mu je neusmiljena bolezen že trdovratno trkala na vrata. V svoji okolici je bil poznan tudi kot zelo družaben človek, vedno nasmejan se je pogovarjal z vsemi kot s svojimi prijatelji in bil pripravljen, da s svojo vedro naravo razgiba okoli in ji žrtvuje tudi svoj prosti čas za razvedrilo.

Pred komaj letom dni smo sprejeli vest o težki bolezni, ki ga je priklenila na posteljo. Njegovo delovno mesto je bilo še do včeraj nedotaknjeno in kar nismo mogli verjeti, da bo tudi dokončno izpraznjeno. Toda zgodilo se je najhujše. Poslednji zimski dnevi so utrli življenje našega nepozabnega sodelavca v najbolj-ših letih. Ko se poslavljamo od njega, je občutek bolečine v naših srcih še silnejši ob zavesti, da je padel kot močan hrast na vrhuncu življenjskih sil, sposoben še dolgo kljubovati tudi najhujšim naprom in viharjem.

V spomin na draga sodelavca in nepozabnega tovariša njegovi sodelavci iz valjarne 2400.

V livno halo elektrojeklarne je bil postavljen nov tir in nov livni podest za vlivanje na vozove

Al' njega, njega ni

Tako nekako bi se glasila pesem čakajočih delavcev v Vrbi v torek, 27. t. m., ko so zjutraj od 5.30 do 7. ure ča-

kali na delavski avtobus Ljubljana transporta, da jih popelje v službo na Jesenice. Ker se stalno vozimo z av-

tobusom omenjenega podjetja, smo na razne zamude in njih opravičila, da je sofer zaspal, da je zmrznil motor avtobusa, da ni bil izstavljen potni nalog itd., že navajeni in jih tudi več ali manj oprostimo, ne moremo pa pozabiti niti oprostiti torkovega slučajaja, ko je omenjeno podjetje LJUBLJANA TRANSPORT sploh pozabilo na prevoz delavcev.

Za omenjene vrstice in slučaj ne rabimo nobenega opravičila, želimo samo to, kar je bilo zaželeno z novoletnim voščilom »solidno, točno in ugodno potovanje z avtobusi LJUBLJANA TRANSPORT«. Grega

Opravičena kritika

V sili se človek zateče k najbližjemu telefonu. In tako se je zgodilo tudi 15. februarja v večernih urah. Postarana ženica, vsa zasopla pri vratarju na apnenici prosi za nujen telefonski poziv dežurnega zdravnika v Zdravstvenem domu, ker je v hiši umiral otrok. V tem času telefonska centrala ne dela več, zato je bilo potrebno zvezo z državnim telefonom iskati prek vratarja v glavni pisarni. Le-ta pa se je na vse mogoče načine izgovarjal, da ta telefon ni za take pozive, kdo bo plačal in podobno. Čas pa je tek! Šele na intervencijo

slučajno mimoidočega vratarja je bila zveza z dežurnim zdravnikom upostavljena. Le-ta je prišel v rečordnem času, vendar prepozno!

Če izvajamo gornji primer in če upoštevamo, da se državni telefoni mnogokrat koristijo za vse mogoče, tudi privatne namene, je njegov odnos nasploh nekoliko opravičljiv. V konkretnem primeru pa skoraj ni opravičila, kajti dežurnega zdravnika res ne kličemo vsak dan in brez vzroka. Toliko pa bi vratar lahko zasodil pri vsakem posameznem primeru!

Elektrojeklar-na v letu 1968

(nadalj. s 1. str.)

Za skrajšanje talilnega časa smo uvedli vpihavanje kisika v vložek skozi srednja vrata ASEA električne pečice. Oksidacijski čas skrajšujemo s pihanjem kisika istočasno skozi tri cevi v kopel jekla.

Vsa ta prizadevanja obrata za povečanje produktivnosti pa ovirajo težave, s katerimi se vsak dan sreujemo. V mesecu decembru 1967, v januarju in februarju 1968 smo imeli izpad proizvodnje zaradi vsakodnevnih redukcij električne energije (nepredvidene okvare na daljnovo-dih, v ljubljanski toplotni in v elektrarnah), ki so se odražale na zmanjšani proizvodnosti in nižjih osebnih dohodkih.

S sodelovanjem vseh članov kolektiva elektrojeklarne in ostalih obratov bomo premagali tudi te težave in uvedli čimboljše ekonomičnost pri izdelavi elektrojekla.

inž. Ravnik

Železarski globus

ZAHODNA NEMCIJA — Zahodnonemške železarne so proizvedle v letu 1967 skupno 36,7 milijona ton surovega jekla. Od tega je bilo:

11,5 milijonov ton ali 31,3 % jekla iz kisikovih konvertorjev,

13,7 milijonov ton ali 37,3 % SM jekla,

8,4 milijona ton ali 23,0 % Thomasovega jekla in

3,1 milijona ton ali 8,4 % elektro jekla.

Proizvodnja jekla iz kisikovih konvertorjev je v primerjavi z letom 1966 narasla za 33,6 %, SM in Thomasovega jekla pa je padla za 1,2 % oziroma za 13,6 %. Količina proizvedenega elektro jekla je ostala praktično enaka kot v letu 1966.

S. T.

predvidenih osebnih dohodkih zavarovancev vključno z dodatnimi prispevki zavarovancev in izkazuje:

68.588.000 N din dohodkov, 67.276.200 N din izdatkov in 3 % ali 1.311.800 N din obvezne rezerve.

Če primerjamo finančni načrt za leto 1968 s potrošenimi denarnimi sredstvi v letu 1967, lahko ugotovimo, da imamo letos za 1.758.251 N din manj denarnih sredstev.

Na osnovi teh ugotovitev se je v skupščini razvila zelo živahna razprava in je bilo poudarjeno, da bo tudi letos treba gospodarno koristiti ta sredstva. Podčrtano je bilo, da mora Zdravstveni center pri izdelavi programa zdravstvenega varstva upoštevati razpoložljiva denarna sredstva. V primeru, da bi se osebni dohodki zavarovancev dvignili za več kot je predvideno, potem se bo tudi do-

hodek zavoda povečal, v nasprotnem primeru pa se bo ta znesek še zmanjšal. Na seji skupščine so med drugim obravnavali tudi delo Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v letu 1967 in program dela za leto 1968. Pri tem je bilo poudarjeno, da tudi zavod mora svoje delo prilagoditi dejanskemu stanju. Iz podanih analiz je bilo razvidno, da kadrovska struktura na zavodu ni najboljše in je treba stremeti, da dobi zavod ljudi z ustrežno šolsko izobrazbo, da bo delo boljše.

Predsednik izvršnega odbora skupščine je poudaril, da se bo morala skupščina v letošnjem letu bolj zanimati za delo posameznih zdravstvenih zavodov. Mišljeni so predvsem o odnosih do zavarovancev in razne čakalne dobe za zdravstvene usluge, pri zdravstvenem centru pa kvaliteta zdravstvenih uslug, KZSZ pa

za čim bolj ekspeditivno delo, posebno pri izdajanju različnih odločb, da zavarovanci ne bi predolgo čakali na svoje pravice.

Na zavarovance je treba vplivati, da bodo gospodarno koristili zdravstvene usluge, seveda pa pri tem ne smemo pozabiti na zdravstveno preventivo. Na skupščini je bilo poudarjeno, da razne administrativne mere pri določanju izplačil izgubljenega časa zaradi bolezni negativno vplivajo na zdravstveno stanje zavarovancev. To mnenje potrjujejo tudi dejstva, da imamo sedaj manjše število zavarovancev v bolniškem staležu, vendar z večjim številom bolezenskih dni.

Zakon, ki je prinesel zmanjšanje osnovnih prispevkov za zdravstveno varstvo, pa je izrecno poudaril, da se zdravstveno varstvo ne sme poslabšati.

Naši olimpijci

Uspešen nastop jugoslovanske olimpijske ekipe, ki je bila sestavljena iz pretežne večine naših tekmovalcev, je prinesla pravzaprav priznanje jeseniškim športnim delavcem in celotni jeseniški športni javnosti. Priprave hokejske reprezentance, ki so bile v tej sezoni še posebno vestne, z velikim poudarkom na olimpijske igre, so tesno povezane z železarno Jesenice, ki je prevzela veliko breme in odgovornost s patronatom nad klubom in indirektno nad državno reprezentanco.

V tem sestavku predstavljamo bralcem vse naše, jeseniške olimpijce, z nekaterimi pa smo imeli tudi krajše razgovore. Žal nekaterih nismo mogli dobiti, ker so takoj po olimpiadi odpotovali na druga tekmovanja.

ALBIN FELC

VIKI TIŠLER

VIKTOR RAVNIK

mi pa smo imeli tudi krajše razgovore. Žal nekaterih nismo mogli dobiti, ker so takoj po olimpiadi odpotovali na druga tekmovanja.

OLDRICH MLCOCH — trener, star 47 let, hokej igral aktivno 22 let, v letih 1950, 1951 pa je bil tudi član državne češke reprezentance. Letos je prvič z jugoslovansko reprezentanco na olimpijskih igrah.

RUDI KNEZ — vratar, star 23 let, šofer, od leta 1966 stalni član državne reprezentance, nastopal enkrat na svetovnem prvenstvu in enkrat na olimpiadi.

VIKTOR RAVNIK — branilec, star 27 let, šofer v železarni Jesenice, od leta 1961 stalni član državne reprezentance, nastopal šestkrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

IVO JAN — branilec, star 25 let, metalurški tehnik, zaposlen v Železarni Jesenice, od leta 1960 stalni član državne reprezentance, nastopal štirikrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

VLADO JUG — branilec, star 20 let, trenutno v JLA, od leta 1965 stalni član državne reprezentance, nastopal trikrat na svetovnem prvenstvu in enkrat na olimpiadi.

RADO RAZINGER — branilec, star 23 let, delavec v železarni Jesenice, debitant v državni reprezentanci, nastopil enkrat na olimpiadi.

FRANCI SMOLEJ — napadalec, star 27 let, metalurški tehnik, zaposlen v železarni Jesenice, od leta 1960 stalni član državne reprezentance, nastopal štirikrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

ALBIN FELC — napadalec, star 26 let, tehnik, od leta 1960 stalni član državne reprezentance, nastopal štirikrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

VIKI TIŠLER — napadalec, star 26 let, metalurški tehnik, trenutno v Zahodni Nemčiji, član državne reprezentance od leta 1960, sodeloval štirikrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

CIRIL KLINAR — napadalec, star 30 let, strugar, zaposlen v železarni Jesenice, za državno reprezentanco nastopal osem sezon, nastopil trikrat na svetovnem prvenstvu in enkrat na olimpiadi.

BOGO JAN — napadalec, star 24 let, inštalater, zaposlen v železarni Jesenice, član

državne reprezentance od 1961. leta, nastopil štirikrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

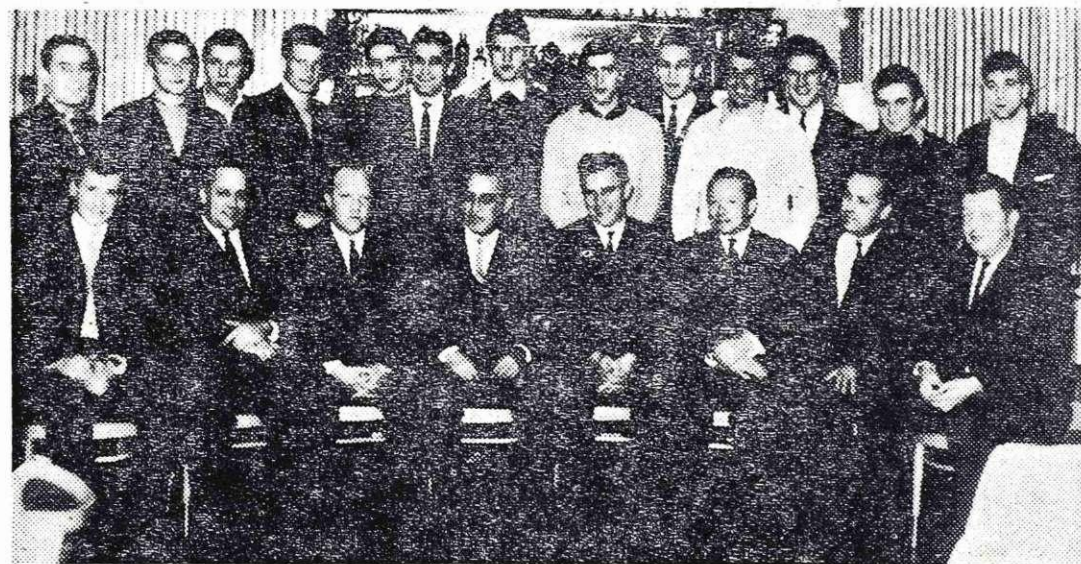
JANEZ MLAKAR — napadalec, star 23 let, inštalater v železarni Jesenice, član državne reprezentance od 1965. leta, nastopil dvakrat na svetovnem prvenstvu in enkrat na olimpiadi.

RUDI HITI — napadalec, star 21 let, trenutno v JLA, član državne reprezentance od 1965. leta, nastopil trikrat na svetovnem prvenstvu in enkrat na olimpiadi.

ROMAN SMOLEJ — napadalec, star 21 let, trenutno v JLA, član državne reprezentance od leta 1965, nastopil trikrat na svetovnem prvenstvu in enkrat na olimpiadi.

SLAVKO BERAUS — napadalec, star 21 let, trenutno v JLA, član državne reprezentance od leta 1965, nastopil trikrat na svetovnem prvenstvu in enkrat na olimpiadi.

LUDVIK ZAJC — skakalec, star 25 let, študent 3. letnika VŠTK v Ljubljani, stalni član državne reprezentance, večkratni državni prvak, nastopil dvakrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

V četrtek, dne 22. II. je v gornjih prostorih Kazine sprejel naše olimpijce predsednik SOB Jesenice France Zvar. z ostalimi predstavniki družbenopolitičnega življenja

BLAŽ JAKOPIČ — smučar alpinec, študent 3. letnika pravne fakultete, stalni član državne reprezentance, večkratni državni prvak.

JANEZ MLINAR, star 27 let stalni član državne reprezentance. Na olimpiadi prvič.

LOJZE KERSTAJN, star 25 let, delavec v Železarni, zadnja leta stalni član državne reprezentance. Na olimpiadi prvič.

MARJAN PEČAR — skakalec, 26 let, stalni član državne reprezentance in večkratni državni prvak, sodeloval dvakrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi. Zaposlen v železarni Jesenice

ANDREJ KLINAR — alpski

smučar, star 25 let, gozdarski inženir, zaposlen pri GG Bled, stalni član državne reprezentance, sodeloval dvakrat na svetovnem prvenstvu in dvakrat na olimpiadi.

LUDVIK ZAJC:

Kaj misliš o letošnjih rezultatih Jugoslovancev na olimpiadi in o svojem uspehu?

Bojazen, da se bomo v tako izredno močni olimpijski konkurenci v Grenoblu slabo plasirali, je bila odveč. V zgodovini olimpijskih iger smo v borbi s smučarskimi profesionalci pokazali veliko znanja in dosegli do sedaj največje uspehe, ki smo si jih priborili z največjimi naporji, ob največkrat slabih pogojih za vadbo. Mojega uspeha sem še posebno vesel, predvsem pa uvrstitve med najboljših deset na svetu.

Kaj bi bilo treba še storiti za dvig kvalitete jugoslovanskega skakalnega športa?

Po mojem mišljenju je precejšnja ovira za doseg vrhunskih rezultatov, predvsem še vedno nerazčiščeno vprašanje statusa vrhunskega športnika. Pred sezono je postavljen plan treninga, ki se ne razlikuje od plana tekmovalcev ostalih držav. Za razliko od ostalih pri nas ostane samo na papirju, ker ni nobenih realnih možnosti, da bi ga v redu absorbirali. Po planu se točno ve, kaj je treba trenirati, prav tako je za spremembo od drugih let v zadnjem času dosti specialnega treninga in tudi trener

nje izredno kratek in veliko vprašanje je, če se lahko v Ljubljani odločim za trening ali za študij, ker me vežejo izredno kratki roki. Ves prosti čas pa ne morem uporabiti samo za trening, ker moram v mrtvi sezoni zaradi neredne štipendije misliti tudi na lasten zaslužek, to je za prebijanje skozi življenje. Prav v tem pa je velika razlika med nami in ostalimi tekmovalci.

Verjetno je tudi samo pri nas težava plačati človeka, da bi v času naših zimskih treningov na skakalnici posnel film, ki bi nam koristil za ugotavljanje in odpravljanje napak. Kljub vsemu pa smo vendarle prav v zadnjem letu naredili velik korak naprej toda za doseg vrhunskih rezultatov in morda osvojitve celo olimpijske kolajne pa je treba poskrbeti za vrhunsko formo prek cele sezone, za kar pa pri nas še nimamo pravih možnosti.

VIKTOR RAVNIK:

Kot kapetan hokejske reprezentance, kako bi ocenil kvaliteto B skupine, glede na to, da se slišijo glasovi, da je uspeh reprezentance prišel samo zato, ker so ostale države nazadovale?

Tako mišljenje v celoti ne drži. Kvaliteta B skupine je od zadnjega svetovnega prvenstva na Dunaju ostala ista. Največji napredek smo pokazali prav mi, ker smo bili ravno v Grenoblu v odlični formi. Ostale reprezen-

sti vplivala, v bili enoten ko ni prišlo do r rov. Kolektivna želja za uspeh knadila taktičn vosti moštva, k še odpraviti.

ALBIN FELC

Po ocenah sta bila s Tišk ša igralca na Proti kateri rej imel največ te jem in celotno

Najtežje tekmi Japonski, No muniji, prav te ce so imele ti obrambo in pos tekmi z Norvešč že poškodovan, težje. Objambn imeli posbnihi vodil za kritije od naših nap da smo s kol predvsem na sa vseh srednj ra bo nasprotnika smo imeli velik Za uspeh moštvs vsi igralci in za izdajati napada segali gole.

VIKI TIŠLER

Si imel kakšn igralci zaradi ui de na kratek sk

Z mojim prih ljanjo na skupne bile dane možr novno zaigram F. Smolejem v prav v Nemčiji Dolgoletno igran Jesenic v prver vplivalo, da ser žav vključil v n svojih zmognos k skupnemu us riti moram, da za trening in precej spremen nem oziru ne z mojimi v Nemči

IVO JAN:

Glede na to, d tekme A skupin Tvoje mišljenje tetnih razlik med pino in v čem s

Nekater stro po naših dobril napovedovali, d moštvo lahko igr pini olimpijske Kljub temu, da me v B skupini ravno v prvi k tekmi s Rusko v stoja še vedno A in B skupino. šte v A skupine ostrejši v vseh lika je tudi v d sami organizac Brez kolektivne skupini sploh n misliti kakršnega ha. Moštva imaj no celo vrsto t riant, katere izl na nasprotnika situacije na igri no premoč na iz izkoristiti in im vse obrambne njih praktično n zone, to pa je t nja prednost in goje praktično vedljiva

ko v ng ro- ra- o- di- tu- je- je- az- mi- ri- a- ih- o- til- d- ab- av- ik- go- r- ke- e- ek- ri- ž- e- il- la- je- le- ne- je- ga- la- io- o- d- a- n-

sti vplivala, v Grenoblu smo bili enoten kolektiv in tudi ni prišlo do nobenih preprirov. Kolektivna igra in velika želja za uspeh pa sta nadoknadila taktične pomanjkljivosti moštva, ki jih bo treba še odpraviti.

ALBIN FELC:

Po ocenah strokovnjakov sta bila s Tišlerjem najboljša igralca našega moštva. Proti kateri reprezentanci si imel največ težav z vratarjem in celotno obrambo?

Najtežje tekme so bile proti Japonski, Norveški in Romuniji, prav te reprezentance so imele tudi najboljšo obrambo in posebno v zadnji tekmi z Norveško, ko sem bil že poškodovan, je bilo najtežje. Oblambni igralci niso imeli posebnih taktičnih navodil za kritje samo enega od naših napadalcev, tako da smo s kolektivno igro predvsem na samih začetkih vseh srednj razbili obrambo nasprotnika, potem pa smo imeli veliko lažje delo. Za uspeh moštva so zaslužni vsi igralci in zato ne smemo izdvajati napadalce, ki so dosegali gole.

VIKI TISLER:

Si imel kakšne težave s igralci zaradi uigravanja glede na kratek skupni trening?

Z mojim prihodom v Ljubljano na skupne priprave so bile dane možnosti, da ponovno zaigram s Felcem in F. Smolejem in napadu, čeprav v Nemčiji igram beka. Dolgoletno igranje za moštvo Jesenic v prvem napadu je vplivalo, da sem se brez težav vključil v moštvo in po svojih zmoglostih prispeval k skupnemu uspehu. Poudariti moram, da so se pogoji za trening in tekmovanja precej spremenili in v nobenem oziru ne zaostajajo za mojimi v Nemčiji.

IVO JAN:

Glede na to, da ste gledali tekme A skupine, kakšno je tvoje mišljenje glede kvalitativnih razlik med A in B skupino in v čem so te razlike?

Nekateri strokovnjaki so po naših dobrih igrah celo napovedovali, da bi naše moštvo lahko igralo v A skupini olimpijskega turnirja. Kljub temu, da smo vse tekme v B skupini dobili, smo ravno v prvi kvalifikacijski tekmi s Finsko videli, da obstoja še vedno razlika med A in B skupino. Igralci moštev A skupine so predvsem ostrejši v vseh akcijah, razlika je tudi v drsanju in v sami organizaciji napada. Brez kolektivne igre si v A skupini sploh ne moreš zamisliti kakršnega koli uspeha. Moštva imajo naštudirano celo vrsto taktičnih variant, katere izbirajo glede na nasprotnika ali trenutne situacije na igrišču. Številčno premoč na igrišču znajo izkoristiti in imajo izdelane vse obrambne sisteme. Za njih praktično ni mrtve sezone, to pa je tudi precejšnja prednost in za naše pogoje praktično skoraj neizvedljiva.

LUDVIK ZAJC

BLAŽ JAKOPIČ

ALOJZ KERŠAJIN

JANEZ MLINAR

9

»Krajevni konfiniranec Vreg se javljam na ukaz gospoda komisarja,« izgovarja Vreg besedo za besedo, obenem pa strmi na komisarjevo mizo, kjer ležijo tri zlata odlikovanja, od strani pa opazuje človeka s krvavečim in od udarcev oteklim obrazom, ki je komaj še podoben človeškemu obrazu. Samo obnošen vojaški suknjič in prav tako obnošene vojaške srbske hlače, strgane volnene nogavice z lunama umazanih, posinjelih pet, ki gledata, kakor da pravkar vzhajata, izza roba tankih, izhujenih opank, lahko slutiti, da je pretepeni in izmučen človek tisti ubogi Srb, ki ga je videl pred tovarno.

»Gledaj, govno,« komisar ošine srbskega nesrečnika in obenem z iztegnjeno desnico kaže na Vrega. Srb se ne ozre, zato pa ga Crni prime s svojima šapama za razbolelo glavo in mu jo surovo zasuje proti Vregu, ki mu je komisar medtem ukazal, naj zapre vrata.

»Vidiš, govno, ovo govno?« govori komisar in grozi Srbu, da se ga bo zapomnil za vse življenje, kakor si ga bo zapomnil za vse življenje »tale rdeči tip samouprave«, kaže na Vrega. »Nisi ti vojnik! Nisi više vreden, da si bio. Lopov jesi! Lopov i komunista kao ovaj djavo, ovaj Vreg, i kao njega prikleni te na tvoje rodno selo, gde ćeš crknuti kao ovaj crveni pas u ovom kraju. Zate neće biti posla! Pljuvat će te vlastita deca, vlastiti rodjaci, jer si pljuvao na slavu, sa kojom te je ovenčao kralj, pseto izdajničko...«

Carmak kriči v slabi, polomljeni srbsčini, Srb pa molči in zre mračno skozi špranje podplutih in od udarcev vijoličasto počrnelih oči. Ne ve, kaj ga bolj skel: ali udarci, ki jih je prejel z bikovko in bok-

SIVO MESTO

sarskimi pestmi policijskega agenta Crnega, ali njegova duša, ki so jo drobila povojna leta razočaranja — trinajst, da skoro trinajst težkih, bridkih let, vsako leto težje, vedno bolj bridko razočaranje nad kraljevino, za katero je trpel, se zanjo boril, bil štiri vojna leta in pol sleherni trenutek pripravljen umreti zanjo za njeno »slobodu in krst častnik, prelivat zanjo kri, petkrat krvavel iz petih dobljenih ran, pet ran kakor Kristus, a je ostal živ, bil srečen da je ostal, a mu je bilo v minulem desetletju že nešteto krat žal, da ni padel za kralja in domovino, ki zanj nima ne dela ne kruha.

O, da bi mu kdo takrat prerokoval, kaj ga čaka, ko so se »besmrtna deca«, kakor jih slavijo na sivem papirju časopisov, prebijali skozi tifus in smrt v Albanijo, ali pa, ko so se »stubovi slave« iz Grčije prebijali po krvavi in trnovi poti boja in smrti v domovino; o, ko bi mu kdo takrat povedal, da bodo v pesmih proslavljeni »takmaci džinova i orkana« obsojeni v svobodni domovini na beraški prezir in hiranje ob kruhu, prisluženim s priložnostnim težaškim delom: ali celo poniževalno priprošjačenim; o, ko bi mu kdo vse to napovedoval v tistih velikih trenutkih slave in ponosa, ko so jih ugledne in gosposke beograjske gospe zasipale z zadnjimi jesenskimi rožami, z novembrskimi krizantemami, s katerimi so, kakor se že dolgo zaveda, plačale in obenem pokopale za večne čase vse njihovo trpljenje, njihove žrtve, njihovo slavo; o, ko bi mu takrat kdo rekel, da so samo tiste krizanteme vse plačilo za njihov boj in da so zčaj, ko so gospodi priborili mir, svobodo in bogastvo ter ji omogočili nadaljnje bogatenje, »sokoli kakvih još nije bilo« opravili; o, ko bi mu takrat kdo upal napovedati, da bo zanj edino plačilo brezposelnost, beda in trpljenje, bi ga imel za klevetnika in sovražnika kralja in domovine, pobil bi ga ali pa ga kot izdajalca z lastnimi rokami zvezal ter odvedel pred orožnike in sodnike.

Kdo bi moge, takrat kaj takega verjeti?

A danes? Po dolgi vijugasti poti za kruhom je priromal v to sivo mesto, ki se mu je še davi zdelo kot obljubljena dežela, kjer se bo njegovo

trpko romanje, dolga leta in leta, ustavilo in kjer bo njegova žalostna in trpljenja polna pot poplačana vsaj s stalnim težaškim delom in skromnim kosom vsakdanjega, za luženega in ne poniževalno priprošjačenega kruha. Oddahnil bi se, se zahvalil bogu in ljudem, potem bi prosil koga, ki zna pisati, naj napiše pismo ženi in otrokom, da je našel delo in kruh in da jim bo kmalu poslal prvi zaslužek, potem pa ko si bo našel streho nad glavo, poslal še denar za njihovo pot, saj je tudi tu njihova domovina, njihova velika Srbija Jugoslavija, kakor je veliko Srbijo krstil general, o katerem so sicer govorili, da je bil le malo na bojiščih in da je velik del vojne preživel v Rusiji, kjer je nabiral iz ujetih avstrijskih Srbov, Hrvatov in Slovencev »prostovoljske« legije.

K vragu ta general! K vragu vsi generali, toplo-ritniki prekleti in lažnjivci, ki so obljubljali svojim junakom domovino, kakršne še niso imeli, domovino, ki jim bo plačala njihov boj ne samo z večno slavo, marveč tudi z blaginjo in bogastvom, ki ga ima.

In to, kar doživlja, je plačilo za junaka, enega od tisocev in tisocev: okovi na rokah, razbiti obraz in razbita duša, ki jo samo še boli in duši, da niti krikniti ne more svoje bolečine, čeprav bi jo rada izkričala kakor jo je hotela pred sivimi vrati sive tovarne v tem sivem, prekletem, žalostnem mestu. Pa ne more več, prav tako kakor ne morejo več te uklenjene roke udariti tega policijskega psa, ki ga je prebičal kakor Judje Kristusa ali pa še mnogo bolj, in onega, ki ga v polrazumljivi srbsčini psuje, zaničuje in mu grozi, da ga bo za večne čase prikoval na njegovo ušivo rodno selo, dokler se ne bo stegnil kakor neposlušen, z gospodarjevim bičem izgnan in prestrašen pes.

O, kako bi udaril po tem zaničljivem gobcu!

Pa so roke tako nemočne, kakor je nema in nemočna duša, da bi lahko izkričala svetu vse, kar je pretrpela in kar jo boli in duši.

»Pitaj, samo tog crvenog tipa,« kriči komisar in pripoveduje, zakaj je Vrega priklenil na to mesto in zakaj ga ne pusti nikamor drugam. Tu bo poginil! Brez zaposlitve! Brez kruha! Tu, kjer je hujškal proti oblasti in tovarniškemu gospodom, dobrotnikom, brez katerih bi to mesto ne moglo živeti in ki jim mora biti zato sleherni, ki živi od železnega kruha hvaležen.

Tudi Vreg molči. Zanj komisarjeve grožnje in psovke niso nič novega. Od psa oblasti in hlapca gospe ne pričakuje drugega kakor sovraštvo in zaničevanje in bič. Toda v tem sovraštvu in zaničevanju in biču je tudi strah pred prihodnostjo, ki se bo nekoč prav gotovo zamajala tem nasilnikom in se sesula. Takrat bodo stali v smrtnem strahu osramočeni in ponižani pred nekoč poniževanimi in zasramovanimi. Tudi v strahu in nasilju vladajočih je upanje na jutrišnjo zmago in vzpon teptanih in vladanih.

»Kaj bo s teboj takrat, Carmak? Na koga boš valil krivdo za svoje nasilje? Morda boš še živ, ko pride tisti čas. In da pride, bomo poskrbeli mi!«

Tako razmišlja Vreg. Ne bo kričal, kar čuti ta hip ob pogledu na ubogega Srba. Krik enega samega človeka ne bo odrešil sveta nasilja in izrabljanja. Tak krik mora krikniti množica, vsa množica teptanih in izrabljenih. Šele takrat se lahko zamajejo temelji nasilja in krivice.

»Pamtičeš ti, kada si onečastio ovo,« kaže komisar na medalje, ki se blestijo na mizi kakor tri mala, umazana sonca. »Patičeš što si učinio, svi...« močno trkanje vnovič preseka komisarjevo »svinjo«: »Napred!«

Vreg se umakne od vrat, ki se odpro, takoj nato pa drug za drugim vstopita v komisarjevo pisarno orožnika s snetima puškama. Eden od njiju pokaže na Vrega: »Tega?«

»Ne, tega,« pokaže komisar na pretepenega Srba in naroči orožnikom, naj »junaka« pripreta, nato pa ga z večernim vlakom po »šubu« odpravita. »A ti izgini!« namigne Vregu.

Vreg zapušča komisariat. Takoj za njim odhajata orožnika s pretepenim jetnikom.

5

TA ČAS SE VRAČA TINE proti kolibi. Že od daleč zagleda mamo, ki je bogve kolikokrat že stopila na prag, ker se ni mogla premotiti z nobenim delom, da bi bila manj neučakana. Samo staro Kosićnikovo modro kanglico je vzela s police in jo čistila, čeprav ni bila umazana.

75. jubilej Slovenskega planinskega društva

Planinstvo je v 75. letih svojega organiziranega obstoja skupaj s plezainim športom in alpinizmom resnično postalo last delovnih ljudi. Slovensko planinstvo se lahko s ponosom in z zadovoljstvom ozre na 75-letno prehojeno pot. Čez milijon domačih in tujih ljubiteljev in obiskovalcev naših edinstvenih lepih gora se bo letos v jubilejnem letu organiziranega planinstva pri nas spominjalo dolge prehojene poti in pionirjev planinstva pri nas.

Slovensko planinsko društvo (SPD) je bilo ustanovljeno pred 75. leti 27. februarja 1893. leta, istega leta sta bili ustanovljeni 19. julija tudi planinski organizaciji v Kamniku in 20. avgusta v Gornjem gradu, Mozirju.

Prvo leto je bilo v Sloveniji vključenih v planinska društva komaj 225 navdušenih gornikov. Že v prvem desetletju leta 1903 pa je bilo v Sloveniji enajst planinskih društev s čez 1.800 člani. Število planinskih društev in aktivnih članov se je večalo iz leta v leto in že med obema vojnama, še prav posebej pa po zmagoviti revoluciji je planinstvo postalo množično, pa tudi plezalni šport in alpinizem sta dosegla nesluten razmah.

Slovenci smo izrazito alpski narod, že tedaj v prvih začetkih naselitve naših davnih prednikov ob povirjih Mure, Drave, Soče in Save so se naši predniki navduševali za planinstvo. V kasnejših letih so bili nositelji naprednih idej klasičnega planinstva, propagirali so visokogorsko turno smučanje, plezalni šport in alpinizem.

Bohinjski tovorniki, fužinarji, zapriseženi in divji lovci so skupaj s pastirji prvi usmerili korake in poglede v veličastni triglavski gorski svet.

»Štirje srčni možje« iz Bohinja so že 26. avgusta 1778 postavili rojstno letnico ne samo našega planinstva, temveč tudi svetovnega alpinizma. Oni so osem let preje stopili na vrh »očakov kranjskih sivga poglavarja« Triglav, predno je iskalec kristalov iz doline Arve, Chamoniša Jean Jacques Balmat pripeljal 8. avgusta 1855 dr. Gabriela Paccarda na streho Evrope Mont Blanc. Pionirji našega klasičnega planinstva iz Bohinja so polnih 87 let preje stopili na vrh Triglava, predno sta slavna Edvard Whymper in Michel Croz 15. julija 1865 s svojimi premagala goro gora, Zermattskega leva Matterhorn. S to veliko in pomembno zmago, ki je bila zavita v črni žalni trak, pri sestopu z vrha Matterhorna so se štirje prvopristopniki smrtno ponesrečili, je bil zaključen zlati vek klasičnega alpinizma.

Alpinizem je zahteval tudi trdnjših organiziranih oblik. Angleži so na prehodu iz leta 1857 na 1858 ustanovili v Lon-

donu prvo planinsko organizacijo Alpine Club Anglije pod geslom: »Kjer je volja, tam je pot!« Planinstvo, smučarski in plezalni šport so naglo hiteli iz Alp prek Dolomitov v gorske skupine vseh petih kontinentov, v Kavkaz, Ande, Pamir, Hindukuš in Himalajo.

Starosta slovenskih planincev France Kadičnik se je leta 1866, 88 let za prvopristopniki, povzpel na Triglav in od tedaj dalje je bil največji zagovornik in propagandist slovenskega planinstva. Z besedo in dejanji je dokazoval potrebo po ustanovitvi samostojne slovenske planinske organizacije po zgledu drugih alpskih držav (Avstrije, Švice, Francije in Italije.)

Kar ni uspelo Francetu Kadičniku, je leta 1870 uspelo kaplanu Ivanu Žanu v Bohinjski Srednji vasi, ki je tam ustanovil našo prvo slovensko planinsko društvo, ki se je imenovalo Triglavski prijatelji.

Prizadevanje Kadičnika in Triglavskih prijateljev je prebudilo narodno zavest in ljubezen do gora v Zagrebu, kjer so leta 1874, komaj štiri leta za Triglavskimi prijatelji, ustanovili Hrvaško planinarsko društvo. Uspešno delo hrvaških planincev je vilo novega poguma in navdušenja tudi med slovenskimi gorniki. Piparji so bili ti, ki so 23. julija 1892 z najvišjega vrha Karavank, Stola, pogumno zaklicali vsem narodno zavednim in navdušenim Slovencem: Vzdravimo se!

Pred 75. leti, 27. februarja 1893, pa je bil v Ljubljani ustanovni občni zbor društva (SPD). Število ljubiteljev in obiskovalcev gora je naglo naraščalo. Nadaljevali so delo Triglavskih prijateljev in začeli urejati mrežo planinskih poti, pri tem pa tudi niso pozabili na gradnjo planinskih objektov, koč, domov in zavetišč. Že v drugem letu obstoja organizacije so slovenski planinci izročili namenu prvo slovensko planinsko postojanko, Orožnovo kočo na Črni prsti (prvo skromno planinsko zavetišče so sicer zgradili že Triglavski prijatelji na Ledinah pod Triglavom na mestu, kjer danes stoji Planika). Za Orožnovo kočo na Črni prsti so zgradili Prešernovo kočo na Stolu, Kadičnikovo kočo na Golici, slovenski planinski dom na Vršiču, Triglavski planinski dom, Kredarico pod Triglavom, tri Aljaževe planinske domove v Vratih, Aljažev stolp na vrhu Triglava ter še mnoge druge. Danes je po Sloveniji na najlepših predelih planinskega sveta nad 170 planinskih objektov, domov, koč in zavetišč.

V jubilejnem letu našega

Piparji so se zbrali 23. julija 1892 na vrhu Stola in zaklicali »Vzdravimo se«

planinstva bo čez 105 matičnih planinskih društev s svojimi odseki ter 16. postajami GRS z različnimi oblikami praznovalo ta jubilej. V svoje vrste bodo vključevali nove ljubitelje in obiskovalce gora, da bo njihovo število naraslo od dosedanjih 65.000 na 75.000, da bo vsak drugi Slovenec aktivni član naše najstarejše in najbolj množične telesnovzgojne in rekreativne organizacije.

Že v mesecu februarju leta 1895 je začel izhajati Planinski vestnik, ki je že polnih 72 let zvest kulturno znanstveni usmerjevalec in spremljevalec slovenske planinske organizacije.

Planinska organizacija je opravila veliko delo, njena pot pa se je od leta 1893 dalje nenehno dvigala. Se prav posebej pa so bili neučakani Drenovci, ki so pred prvo svetovno vojno odlično zamenjali in nadomestili Piparje, ustanovitelje Slovenskega planinskega društva. Drenovci so vnesli v naše klasične oblike planinstva planinsko fotografijo, smučarski in plezalni šport in jamstvo. Velik in pomemben prepoved pa je slovensko planinstvo doživelo po prvi svetovni vojni in med obema vojnoma, ko so Ska-

laši hitreje in močnejše zavrteli razvojno kolo našega planinstva. Oni so pionirji in nositelji našega ekstremnega plezalnega športa in zimskega alpinizma.

Gorniki pa so po osvoboditvi prehiteli v vsakem pogledu vse dosedanje planinske alpinistične generacije od Triglavskih prijateljev, Piparjev, Drenovcev do Skalašev. Njihov delovni in ustvarjalni polet presega vse dosedanje. V najtežjih domačih in tujih previsih in prepadnih stenah poleti in pozimi vedno bolj odločno in uspešno odmeva pesem klinov, kladih in cepinov. Tudi oni se hočejo boriti v areni svetovnega alpinizma kot enaki med enakimi za poslednje in težko dosegljive cilje in lovorike.

Biserni jubilej našega slovenskega planinstva bodo proslavili vsi ljubitelji in obiskovalci gora s povečano delovno disciplino in predanostjo do planinstva in s kulturnim ponašanjem v gorah. Bodimo ponosni na prehojeno pot in opravljeno delo ter storimo vse, da bo rekreacijsko planinstvo in vrhunski borbeni plezalni šport in alpinizem postal last vseh delovnih ljudi.

Uroš župancič

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE

razglašja

NATEČAJ ZA IZPOLNITEV DELOVNIH MEST V MILICI

POGOJI ZA SPREJEM:

Natečaja se lahko udeleži vsak državljani SFRJ, ki izpolnjuje naslednje splošne in posebne pogoje:

- da je odslužil vojaški rok v JLA
- da ni star nad 25 let,
- da je uspešno končal srednjo ali najmanj popolno osnovno (osmoletno šolo),
- da ni v kazenskem postopku in izpolnjuje pogoje iz 31. člena temeljnega zakona o notranjih zadevah,
- da je telesno in duševno zdrav,
- da obvlada slovenski jezik.

POGOJI ZA UDELEŽBO:

Kandidati, ki se želijo udeležiti natečaja, predložijo republiškega sekretariatu za notranje zadeve SR Slovenije ali najbližji postaji milice prošnjo, kolkovano s kolkom za 0,50 N din. Prošnjo priložijo tudi lastnorčno napisan življenjepis in spričevalo o končani šoli.

Kandidat bo pred sprejemom v službo zdravniško pregledan, preizkušene bodo njegove psihološke in telesne sposobnosti in opravi mora izpit iz slovenskega jezika, matematike in osnov družbene ureditve SFRJ.

Kandidat, ki bo sprejet v milico, bo moral v času pripravniške dobe končati enoletno šolo za miličnike. Podrobnejša navodila o natečaju, pogojih za sprejem, kakor tudi o pravicah, ki jih imajo delavci milice iz delovnega razmerja in socialnega zavarovanja, lahko dobe kandidati pri vsakem organu za notranje zadeve ali postaji milice v SR Sloveniji.

REPUBLIŠKI SEKRETAR ZA NOTRANJE ZADEVE

Problemi gledališča so problemi (ne)kulturnega doma

Prva polovica gledališke sezone 1967/68 je minila in z njo tudi pregled in zaključek obračuna dela in poslovanja v gospodarskem letu 1967. Za minulo leto izkazani podatki so osnova in izhodišče za delo in načrtovanje v novem tekočem delu, spodbuda tam, kjer obračun nakazuje pogoje in možnosti za boljše uspešnejše poslovanje in zaskrbljujoči strah tam, kjer obračun odkriva pomanjkljivosti in nerešljive probleme. Ze kar v uvodu naj poudarim, da pri delu samega gledališča ne manjka spodbudnih zaključkov, saj je tako po obsegu in kvaliteti lani opravljenega dela gledališče presseglo vrsto pričakovanj, pa tudi samo go-

spodarsko poslovanje je bilo zadovoljivo. Spodbudnim hudo nasprotnim zaključkom pa se na noben način ne da ogniti tisti hip, ko obravnavamo stavbo gledališča, nekdanji Titov oziroma recimo kulturni dom, saj stavba ne služi samo gledališču, temveč še knjižnici, železarski godbi in radiu, posredno z dvorano pa tudi vsem drugim kulturnim, prosvetnim in drugim družbenim prireditvam na Jesenicah. Tudi ob upoštevanju kulturnih prireditev v Delavskem domu stavba gledališča je in ostaja edini kulturni dom na Jesenicah, na noben način pa ne samo gledališče, kot ob zmotni rabi tega imena za stavbo preradi pojmu-jemo in zaključujemo. V mi-

Novi ali dopolnjeni odloki

(nadalj. s 1. strani)

med občanom, hišnim svetom in Skupščino občine z upravnimi in inšpekcijskimi organi. Naj omenimo še to, da je bilo tudi predlagano, da naj bi na eni prihodnjih sej govorili o stanju v kulturnih in športnih organizacijah, ki vključujejo tudi gospodarsko dejavnost.

Dosti je bilo govora o nekaterih spremembah in dopolnitvah odloka o prispevkih in davkih občanov, ob katerem je bilo največ govora o davkih od gozdnih površin. Odborniki so opozorili na nekatere probleme, kot so prevozi, cene, biološka amortizacija, nakladalne rampe in drugo, kar pa bodo morali urediti prizadeti sami in pa tudi z republiški in zveznimi predpisi.

V odloku je določeno, kolikšen je prispevek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja, nadalje je sprememba v tem, da se prispevek od kmetijstva, ki odpade na osebni dohodek iz gozda, ne obračunava po katastrskem dohodku, temveč od vrednosti posekanega lesa v posameznem letu. Nadalje odlok določa višino prispevka iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in druge gospodarske dejavnosti, prav tako od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, od premoženja in premoženjskih pravic in drugo.

Na ponedeljkovi seji so zaradi vedno večjega števila vinotočev v naši občini in pa izenačevanja startnih osnov dopolnili odlok o občinskem prometnem davku s tem, da se plačuje od prometa z alkoholnimi pijačami v trgovini 25 % davka, od prometa v gostinstvu pa 20 % davka. Brez pripomb je bil sprejet

tudi odlok o prispevku od sredstev skupne porabe, katerega plačujejo delovne organizacije občinam in ne več republik. Svet za družbeni plan in finance pa je predlagal, da so takega plačila oproščeni med drugim tudi od tistih sredstev, ki jih delovna organizacija nameni za gradnjo šol in vzgojno-varstvenih ustanov.

Živahnjejša pa je bila razprava o spremembah in dopolnitvah odloka o komunalnih taksah o uporabi cest, predmetov in storitev. Te spremembe se nanašajo predvsem na plačilo taks za vikende (po spremenjenem odloku do 20 m² — 120 N din, nad 20 m² — 200 N din) in za cestna motorna vozila (tovorna vozila od 3 do 10 ton nosilnosti od 400 do 10.000 N din, za osebne avtomobile od 80 do 1.500 N din). Posebno dosti je bilo pripomb na uvedbo komunalnih taks na osebne avtomobile, saj za marsikoga avto ni več razkošje. Morda bi bilo bolj pravilno, če bi za lastnike manjših osebnih avtomobilov še znižali določene komunalne takse. Ob koncu razprave so se odborniki vseeno z večino odločili za potrditev odloka, vendar s pripombo, da naj bo zbrani denar od taks od motornih vozil, predvidoma v višini 237.470 N din letno, namenjen izključno za vzdrževanje cest IV. reda v občini.

Ob koncu seje so opravili še nekatere razrešitve in imenovanja. Imenovali so nove člane občinske politične volilne komisije, Aleksandra Kotnika in Zareta Klincova so imenovali v svet za narodno obrambo pri Skupščini občine, Zdravka Pogačnika so imenovali kot predstavnika javnosti v začasni svet novoustanovljenega zdravstvenega doma ter Evgena Avgušlina za urbanističnega inšpektorja v občini. T. L.

Ureditev grobišč in spomenikov padlih borcev

To, kar bom v tem sestavku napisal javnosti in svojcem padlih borcev narodnoosvobodilne borbe, sem že iznesel na letni skupščini občinskega ZZB NOV Jesenice.

Najprej o vprašanju prekopa borcev NOB. Dolžnost nas vseh, posebno pa preživelih borcev in aktivistov je, da to vprašanje temeljito proučimo, preden bomo kaj ukrenili. Prvo bi načel vprašanje prekopa borcev in talcev na Koroški Beli. V tem kraju vsako leto 4. septembra praznujemo krajevni praznik v spomin, ko je za pokopališkim zidom okupator ustrelil na kole privezane rodoljube, predvojnne komuniste, revolucionarje: Franca Podgornika, Albina Savlija, Franca Frelaha, Ludvika Stražišarja in Karla Kragulnika. Za tem pokopališkim zidom je nastalo novo pokopališče. To pokopališče se je opustilo, ko so začeli pokopavati na novem pokopališču na Blejski Dobravi. Z opustitvijo pokopališča pa je nastopilo vprašanje: Kako urediti ta prostor, na katerem počiva poleg omenjenih talcev tudi 30 borcev NOV, da bo dostojen spomin padlim borcem.

Moj predlog je sledeč: Kraj, kjer počivajo borci in talci, naj se estetsko uredi in postavi dostojen spomenik z imeni vseh borcev in talcev, ki počivajo na tem kraju. Ta kraj naj nam bo svet, ker tu počivajo tovariši, ki so dali svoja življenja za našo svobodo in dosežke revolucije. Naša družbena dolžnost je, da oskrbimo potrebna denarna sredstva za ureditev te naloge. Ko bo prostor ustrezno urejen, naj se izroči v varstvo osnovni šoli na Koroški Beli. Učenci osnovne šole bodo skrbeli za čistočo in urejenost tega kraja. Ob pomembnih obletnicah ga bodo skupaj z učiteljskim obiskovali in na tem kraju bodo lahko učitelji govorili učencem o pomenu narodnoosvobodilne borbe, tako da se bo duh in tradicije

NOB prenašale na mladino in tako na poznejše rodove. To naj bi bil tudi opomin sedanjim in poznejšim rodovom, da se kaj takega ne bi nikoli več povrnilo.

Podobno bi predlagal tudi za jeseniško pokopališče, ki naj se preuredi v park s spomenikom, na katerem bodo prav tako imena vseh borcev narodnoosvobodilne borbe, ki na tem kraju počivajo. Tudi ta park naj bi se izročil v oskrbovanje eni od jeseniških šol z enakim namenom kot na Koroški Beli.

Ne morem soglašati s predlogom, ki je bil predložen delegatom za občinsko konferenco ZZB NOV Jesenice, da bi vse borce s pokopališča Koroška Bela in Jesenic prekopali in prenesli v skupno grobišče na novo pokopališče na Blejski Dobravi. Proti taki rešitvi sem:

— prvič zato, ker je ta kraj izven naselja in ga ne obišče toliko ljudi, še manj pa turistov;

— drugič zato, ker čim več bo po naši domovini spomenikov in spominskih obeležij iz NOB, tem večji bo spomin na borce narodnoosvobodilne borbe in talce in več bo opozoril našim zanamcem, da se kaj takega ne bi nikdar več ponovilo in dogodilo;

— tretjič, spominska obeležja, parki s spomeniki naj bodo tam, kjer vsak dan hodijo ljudje, posebno pa mladina in tudi turisti;

— četrtič sem tudi zato proti prekopu, ker so ti borci že bili enkrat prekopani in prepeljani iz gozdov širom naše domovine v svoje kraje na Koroško Belo in Jesenice. Naj počivajo tam, kjer so in kjer trohne njihove kosti za

svobodno Jugoslavijo in svobodo nas vseh.

Ta dva kraja naj se uredita v zgodovinsko spominska parka.

Načenjam tudi vprašanje prestavitve spomenika NOB izpred kolodvora Jesenice, ker ta prostor sedaj ne ustreza več. Prav tako pa tudi sam spomenik ne ustreza več glede na samo arhitektonsko ureditev in okolje. Soglašam s predlogom, da se spomenik prestavi pred jeseniško gimnazijo in da se okolje primerne uredi. Spomenik mora biti postavljen v središču Jesenic. Postavljen pa naj bo tako, da se bodo slike — reliefi videli že iz glavne ceste. Z manjšimi stroški se detajli sedanjega spomenika lahko uredijo v dovolj impozanten spomenik. Ta prostor je primeren tudi zato, ker vsak dan hodi mimo čez 2.000 mladine.

Čim več bo spomenikov po naši domovini na dovolj vidnih in prometnih mestih, več bo spominov na našo NOB in padle borce, več bo opominov sedanjim in bodočim rodovom, da se fašizem ne sme nikoli več povrniti.

Lovro Albreht

Pogled iz Srednjega vrha na skupino Jalovca in Ponc

nulosti so recimo sredstva za nove stole ali strešne žlebove bila porabljena za gledališče in gledališče je bilo tisti nenehni terjavec brez razumevanja za denar, ne pa recimo kulturni dom, ki je bil potreben novih stolov in žlebov tudi, če bi gledališča nikoli ne bilo. Zato bom v tem sestavku dosledno uporabljal ime kulturni dom za celotno stavbo, naziv gledališče pa za dejavnost samo, ker le tako bodo lahko enkrat za vselej ločeni problemi gledališča od problemov stavbe. Če pa se zdi ime kulturni dom za stavbo v sedanjem stanju komu pretirano, pa naj mi, prosim, to oprost.

V letu 1967 je gledališče imelo 34.879.000 S din dohodkov in 34.270.000 S din izdatkov, to se pravi 609.000 S din presežka dohodkov nad izdatki. Seveda pa v te številke izdatkov in dohodkov ni zajeta sa-

mo dejavnost gledališča, temveč tudi druge reči, kot stavba kulturnega doma z 2.319.000 S din dohodkov in poslovanje bifeja v prvi polovici leta s 3.086.000 S din dohodkov, tako da za gledališče ostane še 29.474.000 S din dohodkov. Ti dohodki pa se spet delijo na dotacije (redne in izredne), na dohodek od vstopnine in seveda še nekaj drugih manj pomembnih postavk, ki pa skupaj tudi predstavljajo (izposojnina, reklame itd.) znaten vir dohodkov. V gledališko dejavnost so poleg domačih predstav zajeta tudi tuja gostovanja, za katera gledališče dobi del dotacije od sklada za pospeševanje kulturne dejavnosti SRS. Ta dotacija je lani znašala 1.347.000 S din in smo z njo videli na Jesenicah osem predstav polklicnih gledališč iz Ljubljane in Trsta. Za 84 domačih predstav pa je gledališče v letu 1967 prejelo od sklada za kulturno prosvetno dejavnost pri

Skupščini občine Jesenice 13.560.000 S din. Zanimivo je pri tem, da je znesek družbene dotacije poprečno na eno predstavo v primeru gostovanja in domačih predstav skoraj enak, pri čemer pa je treba upoštevati, da pri gostovanjih niso všteti režijski stroški uporabe odra in dvorane, ki jih nosi gledališče in niso ravno majhni.

Nemajhen delež k delovanju gledališča prispevajo tudi sami gledalci, saj je dohodek od vstopnine znašal v letu 1967 7.150.000 S din. 3.734.000 S din je lani gledališče prejelo tudi na račun sanacije za časa prisilne uprave, tako da drugi viri dohodkov (vštevši začetno stanje iz leta 1966) znašajo še nadaljnjih 3.683.000 S din. Če zdaj pregledamo navedene dohodke gledališča, vidimo naslednjo sliko: redna dotacija predstavlja s 46 % dohodka gledališča skoraj polovico vseh dohodkov in je tako zda-

leč največji in najodločilnejši vir dohodka. S 24,2 % predstavlja dohodek od vstopnine dokaj upoštevana vredno postavko, 17,4 % odpade na druge oblike dotacij (vštevši sanacijo) in 12,4 % na vse druge dohodke.

Pri tem sta zanimivi dve ugotovitvi. Prvič: pri izdatkih predstavljajo osebni izdatki (redne plače in honorarji) 48 %, to se pravi, da redna dotacija ne krije niti osebnih izdatkov in drugič: visok procent drugih dotacij, zlasti dotacije za sanacijo vzbujajo resno skrb, kako bi gledališče brez nje uspešno delovalo v minulem letu. Ta skrb je toliko bolj upoštevana vredna, če vemo, da na stroške za osebne dohodke ne more bistveno vplivati niti obseg dela, niti z njim povezan dohodek od vstopnine, ki je sorazmerno zelo nizka. Vsako povečanje vstopnine ima za posledico tudi upadajoče obiske in najbrže prav

pri tistem delu občinstva, ki mu je gledališče edino kulturno razvedrilo, sleherni ekonomska vstopnina (čeprav si je za kulturno dobro sploh ne morem predstavljati) pa je ob zdajšnjem družbenem standardu (pa tudi družbeni in kulturni zavesti) do kraja iluzorna. Tudi repertoarna politika ne more rešiti te situacije, saj ob še tako koncesijskem delu ne moreš pričakovati, da si ga bo ogle dal vsak občan in to po možnosti še vsaj trikrat. Stroški za osebne dohodke ostajajo torej trdna konstanta, na katere zvišanje, pa tudi kritje ne vpliva bistveno niti obseg niti vsebina gledališkega dela. Pocnostavljeno bi se reklo, da stroški za osebne dohodke predstavljajo tako, kot oder in dvorana, osnovni pogoji za obstoj in delovanje gledališča v taki meri in vsebini, kot smo v poprečju to vajeni doslej.

(nadaljevanje prihodnjiki)

Zmagovalka tekmovanja za »svinjsko glavo« Marica Valentar

Kaj je z drsalnim klubom?

Drsalni klub obstaja že nekaj let. Klub združuje okoli 80 pionirk in mlajših mladink ter le dva ali tri pionirje. Glede na umetno drsalništvo bi morala biti dejavnost drsalnega kluba bolj opazna. Žal, temu ni tako. Res je, da je umetnostno drsanje precej zahtevna športna zvrst. Res je tudi, da klub nima na voljo kvalitetnih trenerjev. Edini, ki se že več let požitvalno ukvarja z začetniki, je 65-letni Jože Boncelj — entuziast v pravem pomenu besede.

Kadar so v klubu poizkušali zagotoviti si kvalitetnega trenerja, se je vedno kaj zataknilo. Pred leti je bil to znani Peter Brlec. Na Jesenice je hodil le kratek čas, pokazal je dovolj dobre volje pa tudi znanja. Sele v letošnji sezoni je klubu ponovno uspelo pridobiti za trenerko mlado drsalno ljubljanske Olimpije Andrejko Drnovšek. Nova trenerka je dobro startala, mlade jeseniške drsalke pa je hitro osvojila. Toda po novem letu Drnovškove ni več med svoje varovanke. Nekateri vedo povedati, da je njena odsotnost v zvezi z zadeve četverice hokejistov. Menda so Drnovškovi pri Olimpiji zabranili nadaljnje delovanje na Jesenicah.

Kaže, da klub res nima srečne roke s trenerji. Posledice so očitne: klub stagnira, izgublja se talente, ki jih

ni malo in ki mnogo obetajo. Tako je bilo v preteklosti, tako je z novo generacijo. Menimo, da bi Ljubljana morala imeti več posluha za potrebe Jesenic po trenerskem kadru. Poklicana je za vlogo mentorja. Ne vemo, kakšno vlogo ima republiška zveza. Saj bi prav ona bila dolžna pomagati in pospeševati rast kvalitete in razvoj umetnostnega drsanja. Toda za stagnacijo umetnostnega drsanja na Jesenicah niso krivi samo zunanji faktorji. Kaže, da tudi v drsalnem klubu nekaj škriplje.

Preteklo soboto so pripravili drsalno prireditev in jo javno objavili. Nekaj deset mladih deklic je zmrzovalo in čakalo na klubske funkcije, ki so prireditev pripravili in bili odgovorni za njeno izvedbo. Mladim ni preostalo drugega kot da program tudi organizacijsko prevzamejo na svoja šibka pleča. Na pomoč so jim priškočili še nekateri starejši prijatelji, sicer znani športni delavci v povsem drugi športni panogi. Kaj naj rečemo ob tem primeru? Blago rečeno: Neopravičeno vsem, ki so za to prireditev bili kakorkoli odgovorni, pa so tako hudo zatajili. Sicer pa imamo sploh pomisleke na takšno prireditev drsalnega kluba. Ali je smiselno obremenjevati s takimi pripravami mlade drsalce na škodo izpopolnjevanja osnovnih elementov drsanja. Delo z mladimi je zelo hvaležno, vendar tudi odgovorno. Ljudje, ki nimajo razvitega čuta

zavestne odgovornosti, so si izbrali povsem zgrešeno torišče svojega udejstvovanja med mladimi. Uprava kluba je dolžna, da sobotni pojav bojkota prireditve temeljito prouči in proti odgovornim tudi ukrepa.

O tem primeru smo se menili z nekaterimi znanimi športnimi delavci. Eden je voljan, da se vključi in pomaga, da bi drsalni klub zasnoval bolj smotrni program svojega dela. Verjetno, da takih ljudi na Jesenicah ne manjka.

Ta prispevek smo napisali z dobrim namenom in željo, da bi tudi v umetnostnem drsanju prišli na pot postopnega napredka ter primernih dosežkov. Z dobro voljo in zavzetim prizadevanjem se da premagati tudi razne zapreke in težave. Prepričani smo, da se s pravočasnimi dogovori da rešiti vprašanje ustreznega trenerja. In ne nazadnje, potrebno je misliti na vzgojo lastnega trenerskega kadra, sodnikov itd.

Skratka, kaže, da bo v drsalnem klubu potrebno izvršiti temeljito renesanso, da bi se končno le odprle bolj svetle perspektive te lepe športne zvrsti na Jesenicah.

Vibr

Tekmovanje za »svinjsko glavo« na Španovem vrhu

Več kot mesec dni so ljubitelji smučanja in pusta na Jesenicah govorili le o letošnji drugi smučarsko-zabavni prireditvi v Črnem vrhu in Španovem vrhu — tekmovanju za trofejo »svinjska glava«. Kako bo potekalo tekmovanje, kakšna bo prog, kdo bo imel boljšo masko in drugo, so bila vsakodnevna vprašanja. Pa bi kmalu vse te priprave pokvarilo slabo vreme, saj je še v soboto močno deževalo. V nedeljo se je vendar zvedrilo, megle so se dvignile in skozi oblake je kdaj pa kdaj posijalo tudi sonce. V Planini pod Golico so se začeli zbirati tekmovalci in gledalci, tako da organizatorjem ni preostalo drugega kot izvesti prireditev.

Ob 12. uri se je po progi Španovega vrha prvi spustil predvozač s praporjem živopisnih barv in z motivom svinjske glave in maske. Za njim pa so se začeli spuščati tekmovalci, napravljeni v bolj ali manj duhovite maske. Bilo je dosti dobrih mask, tako da marsikoga ni bilo mogoče spoznati. Franci Košir je spremljal njihov prihod v cilj pred domom v Črnem vrhu s pripombami in šalami, tako da so se kar številni gledalci prijetno zabavali. Letos je bilo v programu vključeno poleg samega tekmovanja tudi izvolitev župana in pa tekmovanje za največjo laž. Rečeno je bilo, da postaja področje Španovega vrha pozimi in poleti vse bolj priljubljeno zbirališče Jesenčanov, posebno pa zaradi

tako velike že tradicionalne prireditve je nujno potrebno izvoliti župana, ki bo »vladal« v času od ene do druge prireditve. Predlagan je bil Tone Strajnar, saj je lansko leto prav on dal pobudo za tako prireditev. Ko so mu bile prebrane dolžnosti in naloge in je položil tudi zakletev, da bo delal tako kot je treba, je bil slovesno izvoljen. Imel je tudi že svoj prvi govor, v katerem je povedal, kako bo vodil svojo »občino Španov vrh«, govoril je o programu razvoja posameznih gospodarstev, skih panog in pa nakazal nekatere rešitve. Pomembna njegova naloga je tudi ta, da bo moral do prihodnje prireditve čuvati prapor.

Maske je ocenjevala posebna komisija, saj je organizator namenil lepe in vredne nagrade desetim najbolj uspešnim. Prav gotovo je zaslužila prvo nagrado skupina medvedov z lovčev, ki je ponazorila lovčev pogreb. Nagrade so zaslužile tudi druge kot žena z možem, Rimljan, Ježek s pečjo, Kitajec, državnik, gusar in drugi.

Ista komisija, katero so sestavljali Bojan Čebulj, Tone Tomazin in Tonko Korenc, je morala določiti tudi najboljšo in največjo laž. Izmed 40 poslanih tekstov so izbrali za najboljšo:

»Ker je ljudski poslanec z obljubami preveč »farbal« svoje volivce, so se volivci odrekli barvni televiziji.« (Vajs Grega).

Duhovite so bile tudi še

ostale laži, katere je prišpevalo 28 avtorjev.

Tako je prireditev potekala in na vrsti je bila le še razglasitev rezultatov tekmovanja za trofejo »svinjska glava«. Dosti je bilo nestrpnosti in ugibanja, še posebno, ker letos ni bil to tekmovalce, ki bi najhitreje prevozil prog, temveč tisti, ki se je najbolj približal doseženemu srednjemu času. Po izračunih prizadevnih sodnikov je bila to maska številka 27. Pod masko zamorček se je skrivala Marica Valentar, ki je tako postala drugi zmagovalec na vrsti. Dobila je trofejo — iz lesa izrezljano svinjsko glavo, poleg tega pa še lepo pečeno pravo svinjsko glavo. Zmagovalka je pri tem dejala, da je le s »treningom« mogoče doseči tak uspeh. Zatem so bili razglašeni tudi ostali rezultati in vsak nastopajoči je dobil manjše praktično darilce, med katerimi pa so bila nekatera kar dovolj vredna. Naj omenimo, da so prireditev predvsem omogočili občinski sindikalni svet Jesenice, podjetje Ljubljana transport — PE Jesenice, gostinsko podjetje Gorenjka in turistično društvo Jesenice ter druge delovne organizacije v naši in radovljiški občini, ki so prispevale praktična darila.

Fanfare so naznanile po vsem tem zaključek prireditve, ki je vsekakor minila v prijetnem vzdušju. Organizatorji pa so prišli do novih izkušenj, katere jim bodo prišle prav zopet prihodnji pust.

VABILO

Komisija za športno rekreacijo pri sindikalnem odboru DE valjarne 2400 organizira v ponedeljek, 4. marca prvenstvo obrata v kegljanju na asfaltu. Tekmovali bodo po pravilniku železarne Jesenice. Trije prvoplasirani bodo prejeli praktična darila.

Komisija vabi člane kolektiva k čim večji udeležbi.

Napovedovalec Franci Košir intervjuja prvega župana Španovega vrha Toneta Strajnarja

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

2. in 3. marca ameriški barvni CS film ALVAREZ KELLY, ob 17. in 19. uri
4. marca nemški barvni CS film PESEM O PISANEM BALONU, ob 17. in 19. uri
5. in 6. marca šp. fr. barv. CS film DAMA IZ BEJRUTA, ob 17. in 19. uri
7. marca italijanski film GRENKI RIŽ, ob 17. in 19. uri
8. marca sovjetski film JUNAČI NASEGA CASA, ob 17. in 19. uri
9. marca francoski barvni CS film FANTOMASOVA VRNITEV, ob 17. in 19. uri

Kino PLAVŽ

2. in 3. marca šp. fr. barv. CS film DAMA IZ BEJRUTA, ob 18. in 20. uri
4. in 5. marca ameriški barvni CS film ALVAREZ KELLY, ob 18. in 20. uri
6. marca italijanski film GRENKI RIŽ, ob 18. in 20. uri
7. in 8. marca angleški barvni CS film V POPULARNEM RITMU, ob 18. in 20. uri
9. marca italijanski film MANDRAGOLA, ob 18. in 20. uri

Kino DOVJE

2. marca ameriški film SKRIVNOSTI ZAKLETEGA GRADU
3. marca franc. nem. ital. barvni CS film RIFIFI V PANAMI

ZAHVALA

Ob smrti naše drage žene in mame

FRANČIŠKE NOČ

se vsem prijateljem in sosedom iskreno zahvaljujemo za pomoč v teh težkih dneh. Posebej se zahvaljujemo krajevni organizaciji ZZB NOV Javornik-Koroška Bela in njenemu predstavniku Francu Trevnu za lepe in ganljive besede. Zahvaljujemo se vsem, ki so jo spremili na zadnji poti, posebno pa še komandi graničarske enote iz Radovljice. Hvala tudi vsem voznikom osebnih avtomobilov.

Zalujoči mož Tine in sinova Ivan in Zdravko z družinoma.

ZAHVALA

Ob izgubi naše ljubljene mame, babice in prababice

MARIJE SLIVNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi vsem darovalcem vencev. Prisrčna zahvala tudi vsem sosedom za njihov trud in požrtvovalnost v teh težkih dneh.

Zalujoči sin Anton z družino ter ostalo sorodstvo.

7. marca ameriški barvni CS film ALVAREZ KELLY

9. marca ameriški barvni CS film V POPULARNEM RITMU.

Kino KRANJSKA GORA

2. marca ameriški barvni CS film HOMBRE.

3. marca angleški barvni CS film V POPULARNEM RITMU.

7. marca šp. fr. barvni CS film DAMA IZ BEJRUTA.

8. in 9. marca ameriški barvni CS film ALVAREZ KELLY.

Kino ŽIROVNICA

3. marca ameriški barvni CS film HOMBRE

Gledališče

V petek, 1. 3., ob 19. uri: F. Milčinski MOGOČNI PRSTAN — narodna pravljica — za abonma PETEK in IZVEN.

V nedeljo, 3. 3., ob 19.30 uri: F. Milčinski MOGOČNI PRSTAN — za abonma NEDELJA in IZVEN.

Vse cenjene gledališke abonente opozarjamo, da smo iz programskih razlogov tudi narodno pravljico F. Milčinskega MOGOČNI PRSTAN uvrstili v abonmajske predstave. Posebej se opozarjamo na to, da abonente reda četrtke in jih prosimo, da si predstavijo MOGOČNI PRSTAN, v kolikor si je niso ogledali v četrtke zvečer, ogledajo v petek ali nedeljo zvečer. Za ostale gledalce so vstopnice tudi že na razpolago in si jih lahko zagotovijo z rezervacijo na telefon 82-200.

ZAHVALA

Ob težki in nenadomestljivi izgubi našega draga atija

JAKOBA KLIČKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pomagali podaljšati življenje in kasneje lajšati bolečine dragemu pokojniku. Zahvaljujemo se vsem prijateljem in znancem, sodelavcem valjarne 2400, izvršnemu odboru sindikalne organizacije Železarne, upravi športnih igrišč, kakor tudi ostalim za vence, cvetje in drugo pomoč. Iskrena zahvala vsem, ki so našega atija pospremili na mnogo prezgodnji poslednji poti.

Zalujoča žena Hilda, hčerka Nevenka in ostali sorodniki.

ZAHVALA

Izvršnemu odboru sindikalne organizacije Železarne se najlepše zahvaljujem za denarno pomoč, ki mi je bila zelo dobrodošla v času bolezni.

Mijo Vlahek

VABILO

Planinsko društvo Jesenice priredi v soboto, 2. marca 1968 ob 19. uri v dvorani delavskega doma pri Jeleni svoj redni letni

občni zbor

z običajnim dnevnim redom in v duhu 75-letnice PZS ter 65-letnice PD Jesenice. Po končanem uradnem delu zbora bo planinska zabava. Igral bo priznani domači ansambel.

Upravni odbor
PD JESENICE

ZAHVALA

Ob nenadni in težki izgubi drage žene, mame in sestre ANE PODLOGAR se iskreno zahvaljujemo vsem dobrim sosedom, znancem in prijateljem, ki so nam v težkih dneh stali ob strani in nam vsestransko pomagali. Lepa hvala vsem darovalcem vencev ali denarne pomoči in tov. Markežu za lepe poslovilne besede ob odprtem grobu.

Zahvaljujemo se tudi vsem voznikom osebnih avtomobilov za dragoceno uslugo in vsem, ki so našo drago pokojnico spremili na zadnji poti v tako velikem številu. Zalujoči mož Jernej, hči Danica in Emica, sin Franc z družino in brat Tone z družino.

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage žene, mame in hčerke

NEŽKE SKUMAVC

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so pokojni na kakršen koli način pomagali, jo obiskovali v času njene dolgotrajne bolezni, zlasti sosedom za vso pomoč.

Zahvala tudi sodelavcem železniško-transportne službe in uslužbencev JŽ ter ostalim za cvetje in vence ter pevske-mu zboru za žalostinke na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala vsem, ki so se v zadnjih dneh v tako velikem številu poslovili od nje in jo spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoča mama, mož Janez in sinova Janez in Slavko

ZAHVALA

Ob težki izgubi dragega in skrbnega moža in očeta

JANEZA LANGUSA

se iskreno zahvaljujemo dr. Avguštinu Tancarju za večletno požrtvovalno zdravljenje.

Iskrena hvala družini Jelenčevi za takojšnjo in nesebično pomoč, sestanovalec za venec in denarno pomoč.

Iskrena hvala za venec vsem njegovim bivšim sodelavcem iz strugarne valjev, kolektivu elektro vzdrževanja z Javornika in Jesenic, izdelku IBM ter vsem ostalim darovalcem vencev in cvetja, lastnikom osebnih vozil, godbi na pihala Svobode Javornik ter vsem, ki so se tako številno poslovili od njega in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoča žena Marija, hčerka Jerica, sin Viktor in ostalo sorodstvo.

PREKLIC

Priklicujem vse neresnične besede, ki sem jih izrekla zoper veselo in pošteno poslovanje ekonoma Milana Malacka v počitniškem domu Biograd n/m v letu 1966 in se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe.

Julijana Erzar

POPRAVEK

Pri objavi žalne zahvale za pokojnim Francem Vogelnikom v zadnji številki Zvezdara je prišlo do neljube tiskovne pomote. Tako bi se moral pravilno glasiti stavek: »Iskrena hvala gospodinu tov. Cerkeniku, tov. Torkarju in tov. Rekeljnu za lepe poslovilne besede.«

UDELEŽENCEM DOPIŠNEGA TEČAJA ZA VARNOST

Vsi kadroviki so do 1. 3. 1968 prejeli skripta iz varnosti pri delu za vse tiste, ki jih še nimajo. V zvezi s tem vas opozarjamo, da napravite in oddaste tudi pismeno nalogo na temo, katero ste tudi že poslušali, tov. Sitarju v ŽIC do 12. 3. 1968.

Peter Sitar

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru VEN Jesenice se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč v času dolgotrajnega bolovanja.

Alojz Šimnic
elektro vzdrževanje
jeklarna

ZAHVALA

Kolektivu sektorja za ekonomiko se iskreno zahvaljujem za pozornost in darilo ob rojstvu mojega sinka Gorazda.

Anica Vister

Republiško prvenstvo za starejše pionirje

Preteklo nedeljo je bilo v Rovtiah nad Logatcem ponovljeno republiško prvenstvo za starejše pionirje. To tekmovanje je bilo pred štiri-najstimi dnevi razveljavljeno zaradi nemogočih vremenskih razmer. Tokrat je bilo tekmovanje v prekrasnem sončnem vremenu na 25-metrski skakalnici. Nastopilo je 46 tekmovalcev iz vseh slovenskih klubov. Mladi so pokazali veliko borbenost, vendar pa skoraj vsi tudi nesigurnost pri deskanju, kar pa je posledica neobvladovanja osnov alpskega smučanja.

Vsa boljša mesta so dosegli Logatčani, ogrozili so jih le naši skakalci, vendar še nekoliko ostajajo po slogu in doskoku, kar pa je razumljivo, saj so mnogi šele začeli skakati letošnjo zimo. Naš klub je zastopalo devet tekmovalcev.

PEZULTATI:
1. Edo Marlt, Logatec 194,9 (23,5 in 24), 2. Marko Mlakar Logatec, 189,4 (24 in 23,5), 3. Vinko Merlak, Logatec, 186,4 (22,5 in 22,5), 7. Ljubo Pre-

šeren, Jesenice, 170,8 (22,5 in 22), 10. Ivo Zupan, Jesenice, 160,4 (21,5 in 19,5).

Na naslednja mesta sta se uvrstila Cvetko Vodopivec (21,5 in 21) in Marjan Kunšič (21 in 22), oba SD Jesenice. Ostali naši mladi pa so padli, oziroma se jim je pone-sečil drugi skok.

Ob tej priložnosti bi rad izrazil zaskrbljenost glede naraščanja mladih skakalcev. Načrtno jih vzgajajo le v Žirovnici in Mojstrani, medtem ko v ostalih postojankah (Koroška Bela, Jesenice, Kr. gora, Planica) zanemarjajo vzgojo mladih. Če se hočemo še naprej uveljavljati v skakalnem športu, je skrajni čas da na vsem področju občine Jesenice začnemo z načrtnim delom. Le tako bomo obdržali ugled, ki so nam ga priborili Poldar, Langus, Zidar, Pečar, Zajc in drugi. Mislim da le na ta način lahko uspe-mo v športu, ki iz dneva v dan zahteva več strokovnosti in več časa.

M. Krznarič

Zaje – prvak države

V nedeljo je bilo v Zireh 23. državno prvenstvo v smučarskih skokih za člane.

To, kar smo videli in doživeli v Zireh preteklo nedeljo oz. soboto, je gotovo redek dogodek v katerikoli vrsti športa. Taka prizadevnost in požrtvovalnost organizatorja, SK Ziri, zasluži največjo pohvalo in priznanje. V Zireh je ves teden deževalo, sneg je skopnel, vsa pobočja so bila zelena, na skakalnici pa je bilo dovolj snega, da se je tekmovanje odvijalo normalno. Naj povem, da so prebivalci tega kraja samo v soboto in nedeljo opravili okoli 3000 prostovoljnih delovnih ur za dela na skakalnici. Če upoštevamo ves trud, ki ga je ta marljivi kolektiv vložil v priprave za to veliko prireditev, potem res zaslužijo, da jim izrečemo zahvalo in priznanje za uspešno izvedeno tekmovanje.

Samo tekmovanje je potekalo zelo slavnostno. Začetek tekmovanja so oznanile fanfare, godba pa je zaigrala državno himno. Tekmovanje samo pa je otvoril predsednik občinske skupščine Logatec tov, Otmar Oblak. Po teh slovesnostih se je pričelo tekmovanje, ki ga je navdušeno spremljalo več kot 5000 gledalcev.

Nastopilo je 45 članov in 20 mladincev, ki so imeli izbirno tekmovanje za pokal Kongsberg. Zaradi izredno težkih pogojev, v katerih se je odvijalo tekmovanje, so izločili 12 članov in 7 mladincev, da bi s tem ukrepom preprečili hujše posledice, ki bi lahko nastopile zaradi padcev.

V poizkusni seriji je imel najdaljši skok Kranjčan Mesec z 62 m, Zajc je skočil 61 m, Dolhar pa 60 m. Pri mladincih je bil najdaljši Krznarič s 53 m.

Skoki v konkurenci so bili krajši, ker je postal sneg izredno počasen. Najdaljši je bil Dolhar z 59 m in oceno 104,7 točk, Zajc 57,5 m (105,5), Smolej 57 (102,1). Pečar je skočil 57 m, vendar je padel. Pri mladincih je bil najdaljši Kobal z 51,5 m in Pagon z 48 m, Krznarič pa je padel.

V zadnji in odločilni seriji je bil zopet najboljši Zajc z 58,5 (105,3), Smolej 57 m (103,5), Mesec 58 (104,4). Padel pa je Dolhar pri dolžini 58 m in si s tem pokvaril odlično uvrstitev. Pri mladincih je bil najboljši Krznarič z 51 m, pred Kobalom 50 m in Pagonom 48 m.

REZULTATI – ČLANI:

1. Ludvik Zajc, Jesenice, 210,8 (57,5 in 58 m), 2. Stanko Smolej, Jesenice, 205,7 (57 in 57 m), 3. Marjan Mesec, Triglav, 199,4 (57,5 in 58 m), 8. Jože Dovžan, JLA, 173,0 (51,5 in 51 m).

MLADINCI: 1. Klemen Kobal, Triglav, 166,7 (51,5 in 50 m), 2. Janko Pagon, Jesenice, 153,2 (48 in 48 m), 3. Ivo Pudgar, Črna, 142,6 (47 in 45), 7. Primož Finžgar, Radovljica,

ca, 116,7, 10. Janez Demšar, Jesenice, 107,3.

Tudi to tekmovanje se je končalo z velikim uspehom Jeseničanov. S padcem si je pokvaril uvrstitev Pečar, drugače pa bi se zopet trije našli v samem vrhu (lani Črna – Pečar, Zajc, Smolej). Zajc je z novim uspehom in zmago samo potrdil, da je letos v izredni formi in trenutno naš najboljši skakalec. Najprijetnejše presenečenje je pripravil Stanko Smolej, saj skače vedno bolj in s tem uspehom demantira govorice, da njegov veliki talent in kariera že ugašata.

Na solidno osmo mesto se je uvrstil Dolžan, ki je trenutno v JLA. Tudi on prihaja počasi v formo in ka-

že, da je prebolel triletno krizo, ki ga je spremljala od težkega padca v Planici.

Pri mladincih je bil Pagon drugi in s tem zopet dokazal, da sodi v vrh mladih skakalcev. Demšar in Krznarič sta padla, vendar sta pokazala, da sta izredno talentirana skakalca in ju uvrščajo med prve štiri mladince v državi.

Ta izreden uspeh naših skakalcev jim je odprl vrata za tekmovanja v tujini. V nedeljo, 3. marca se bosta Pečar in Smolej udeležila tekem v Lahtiju na Finskem, Zajc bo skakal v Kulmu, na GA-PA potujeta Dovžan in Krznarič, 10. marca pa se bo Krznarič udeležil tekmovanja v La Bressu za mladinski pokal »Deybach«.

XII. mednarodno prvenstvo v kegljanju na ledu

Kot vsako leto je tudi letos kegljaški klub na ledu organiziral mednarodno prvenstvo, katerega se je udeležilo 15 ekip. Od tujih ekip so nastopili kegljači iz Zahodne Nemčije, Avstrije in Italije, od domačih pa so se tekmovanja udeležile vse najboljše ekipe. V izredno hudi konkurenci je s prednostjo dveh točk zmagala ekipa Jesenice (Drinovec), ki je šele na koncu sezone prišla v pravo formo.

REZULTATI: 1. Jesenice (Drinovec) 22 točk, 2. TSV Regen 20, 3. Jesenice (Žbontar) 20, 4. WSG Radenthein 20, 5. ESV Regensburg 20 točk.

Na asfaltu

Na Jesenicah je bilo v soboto in nedeljo III. kolo ekipnega prvenstva v kegljanju na asfaltu, nastopili pa sta dve ekipi Kranjske gore in

Slovenija ceste iz Ljubljane. Kljub temu, da obe moštvi ne spadata v sam kvaliteten vrh, sta dosegli zadovoljive rezultate.

REZULTATI – sobota: Kranjska gora 6.728 (Žerjav 890 kegljev), Slovenija ceste 6.827 (Skrbinek 880 kegljev). NEDELJA: Kranjska gora 6.729 (Pečar 896 kegljev), Slovenija ceste (Klobučar 856 kegljev).

Jeseničani pa so prvič v letošnjem tekmovanju nastopili v Celju proti Slovanu iz Ljubljane. Naši kegljači so prvi dan dosegli dobre rezultate in tudi dobro poprečje podrtih kegljev.

REZULTATI – sobota: Jesenice 6.836 kegljev (Crv 909), Slovan 6.309 kegljev (Mitar 830).

Nedelja: – Jesenice 6.673 kegljev (Šlibar 873), Slovan 6.247 kegljev (Mitar 840).

nik

Vabilo na turni smuk Blekova planina – Vožica (Karavanke)

Planinsko društvo Martuljek organizira v nedeljo, 3. marca za vse ljubitelje sončnih smučišč smučski turni izlet v Karavanke iz Martuljka prek Srednjega vrha in planine Blekove na Vožico.

Na izlet so vabljeni vsi planinci – smučarji iz vseh planinskih društev Gorenjske. Za gibanje v obmejnem teritoriju izjemno ne bo potrebno obmejno dovoljenje. Zbor vseh udeležencev je v nedeljo, 3. marca ob 7. uri zjutraj v Martuljku pred hotelom Spik.

Udeleženci iz Javornika, Jesenic in Dovj – Mojstrane lahko koristijo delavski avtobus, ki pelje ob 6.05 iz Javornika oz. ob 6.10 s parkirnega prostora na Jesenicah. Cena vožni karti je 2 N din. Oprema: primerna obleka,

smuči, snežna očala, krema, suha hrana za en dan. Starostna meja za udeležence vsaj 14 let.

Po triurni zloži hoji dosežemo planino Blekovo. Odtod so lepi smučski tereni proti Vožici in preko senožeti Zelenice do Srednjega vrha.

Razgled iz Blekove in Vožice na vso Koroško, Visoke Ture, Martuljsko skupino, Jalorec in Zapadne Julijce je nepozaben. Na povratku bo organizator postregel udeležence ob lovski koči nad Srednjim vrhom s čajem.

Turni smuk se izvede le v lepem sončnem vremenu.

Vsi ljubitelji lepih, sončnih izletov v zasnežene Karavanke dobrodošli. Ne bo vam žal!

Povratek okrog 16. ure v Martuljek, odkoder so ugodne avtobusne zveze.

Tekmovanje gorenjskih šol v smučanju

V sredo, 21. februarja je bilo na terenih okoli Bohinjske Bistrice gorenjsko prvenstvo osnovnih šol in šol II. stopnje v smučanju. Tekmovanje je bilo v tekih, veleslalomu in skokih. Tekmovalne proge in skakalnica so bile dobro pripravljene, samo izvedbo tekmovanja pa je motilo zelo slabo vreme. Tekmovanje v veleslalomu se je zaradi velikega števila nastopajočih preveč zavleklo. Vodstvo tekmovanja se je sicer odločilo za startanje v polminutnih presledkih. Posledica tega je bila, da je komisija na cilju komaj, komaj v redu opravila svoje delo. Okoli 180 tekmovalcev je vsekakor preveč za tekmovanje na isti progi. Tudi komisija pri tekih je imela nekaj težav pri računanju rezultatov.

Kljub velikemu številu tekmovalcev in tekmovalnih kategorij je bila razglasitev rezultatov in podelitev diplom še pred odhodom tekmovalcev. Najuspešnejšim je čestital direktor Zavoda za prosvetno pedagoško službo Kranj.

REZULTATI – TEK UČENK NA 1 km: 1. Kati Pristov, osnovna šola Gorje, 2. Milena Kordež, osnovna šola Lipnica, 3. Dragica Šmid, osnovna šola Mojstrana.

EKIPNO: 1. osnovna šola Gorje, 2. osnovna šola Lipnica, 3. osnovna šola Mojstrana.

TEK UČENCEV NA 2 km: 1. Jože Kozjek, osnovna šola Bled, 2. Franc Tajnikar, osnovna šola Žirovnica, 3. Stanko Brus, osnovna šola Mojstrana.

EKIPNO: 1. osnovna šola Žirovnica, 2. osnovna šola Bohinjska Bistrica, 3. osnovna šola Bled.

TEK DJAKINJ NA 2 km: 1. Darinka Podlipnik, SZD Jesenice, 2. Stanka Klemenc, PIŠ Jesenice, 3. Zvonka Janša, ESS Kranj.

TEK DIJAKOV NA 5 km: 1. Drago Pintar, TSS Jesenice, 2. Andrej Janša, PIŠ Jesenice, 3. Miloš Janša, gimnazija Jesenice.

EKIPNO: 1. PIŠ Jesenice, 2. TSS Jesenice, 3. PIŠ Iskra Kranj.

VELESALOM UČENK NA 250 m: 1. Zlata Švab, osnovna šola Bračič Tržič, 2. Mira Vovk, osnovna šola Bled, 3. Sonja Gazvoda, osnovna šola Kranjska gora.

EKIPNO: 1. osnovna šola Bračič Tržič, 2. osnovna šola Bled, 3. osnovna šola Kranjska gora.

VELESALOM UČENCEV NA 400 m: 1. Drago Jurjevčič, 2. Jože Neglič, 3. Aleš Dornik (vsi osnovna šola Bračič Tržič).

EKIPNO: 1. osnovna šola Bračič Tržič, 2. osnovna šola Tone Čufar Jesenice, 3. osnovna šola Kranjska gora.

VELESALOM DIJAKINJ NA 400 m: 1. Marjeta Kurnik,

gimnazija Kranj, 2. Alenka Meglič, TTSS Kranj, 3. Meta Bem, gimnazija Jesenice.

EKIPNO: 1. ESS Kranj, 2. TTSS Kranj, 3. gimnazija Kranj.

VELESALOM DIJAKOV NA 800 m: 1. Alojz Krauthaker, TSS Jesenice, 2. Marko Zidan, PIŠ Jesenice, 3. Boris Pesjak, gimnazija Jesenice.

EKIPNO: 1. gimnazija Jesenice, 2. TSS Jesenice, 3. gimnazija Škofja Loka.

SKOKI UČENCEV NA 25 m SKAKALNICI: 1. Srečko Gosar, osnovna šola France Prešeren Kranj, 2. Jože Kapušin, osnovna šola Simon Jenko Kranj, 3. Bogdan Norčič, osnovna šola France Prešeren Kranj.

EKIPNO: 1. osnovna šola France Prešeren Kranj, 2. osnovna šola Bohinjska Bistrica, 3. osnovna šola Žirovnica.

SKOKI DIJAKOV NA 25 m SKAKALNICI: 1. Jurij Finžgar, gimnazija Jesenice, 2. Janez Demšar, TSS Jesenice, 3. Janez Konc, gimnazija Kranj.

EKIPNO: 1. TSS Jesenice, 2. gimnazija Jesenice, 3. PIŠ Iskra Kranj.

Vseh tekmovalcev je bilo 338. Tekmovanja te vrste bi morala biti še bolj množična. Če je za izvedbo teh škoda večjih izdatkov, jih je škoda tudi za tekmovanja na kvalitetnejši stopnji, saj dostikrat trdimo, da iz množičnosti raste kvaliteta.

T. Š.

X. republiško prvenstvo 3. 3. 1968

Zaradi neugodnih vremenskih razmer v preteklem tednu je bilo za 25. 2. 1968 razpisano X. republiško prvenstvo v sankanju za članice in članke s tekmovalnimi sankami preloženo na nedeljo, dne 3. 3. 1968 s pričetkom ob 8. uri za enosede in ob 14. uri za dvosede.

Na osnovi dosedanjih prijav bo nastopilo okoli 40 tekmovalcev v skupini enosedov in okoli 10 dvojic v skupini dvosedov. Glede na hladno vreme in povsem poledenelo progo lahko pričakujemo zelo kvalitetno tekmovanje s povprečnimi hitrostmi nad 60 km na uro.

J. J.

